

2021. január 21., csütörtök

P9_TA(2021)0025

Az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégia

Az Európai Parlament 2021. január 21-i állásfoglalása az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégiáról (2019/2169(INI))

(2021/C 456/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 6., 8., 10., 83., 153., 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 23. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére, valamint annak fenntartható fejlődési céljaira, különösen az 5. célra, továbbá annak konkrét célkitűzéseire és mutatóira,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód különböző szempontjaira vonatkozóan 1975 óta elfogadott különböző irányelvekre (79/7/EGK ⁽¹⁾, 86/613/EGK ⁽²⁾, 92/85/EGK ⁽³⁾, 2004/113/EK ⁽⁴⁾, 2006/54/EK ⁽⁵⁾, 2010/18/EU ⁽⁶⁾ és 2010/41/EU ⁽⁷⁾ irányelvek),
- tekintettel a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről, valamint a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1158 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv) ⁽⁸⁾,
- tekintettel a tőzsdén jegyzett társaságok nem-ügyvezető igazgatói körében a nemek közötti egyensúly javításáról és kapcsolódó intézkedésekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a vezetőtestületekben lévő nőkről szóló irányelv) irányuló, 2012. március 14-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0614),
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, 2016. március 4-i egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2016)0109),
- tekintettel a Bizottság „2019. évi jelentés a nők és férfiak közötti egyenlőségről az EU-ban” című, 2019. március 6-i munkadokumentumára (SWD(2015)0101),

⁽¹⁾ A Tanács 79/7/EGK irányelve (1978. december 19.) a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról (HL L 6., 1979.1.10., 24. o.).

⁽²⁾ A Tanács 86/613/EGK irányelve (1986. december 11.) a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

⁽³⁾ A Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2004/113/EK irányelve (2004. december 13.) a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 373., 2004.12.21., 37. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/54/EK irányelve (2006. július 5.) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról (HL L 204., 2006.7.26., 23. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2010/18/EU irányelve (2010. március 8.) a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 68., 2010.3.18., 13. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/41/EU irányelve (2010. július 7.) az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 180., 2010.7.15., 1. o.).

⁽⁸⁾ HL L 188., 2019.7.12., 79. o.

2021. január 21., csütörtök

- tekintettel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 64. ülészakára vonatkozó uniós prioritásokról szóló, 2020. február 13-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a nemek közötti bérszakadékról szóló, 2020. január 30-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel 2019. február 13-i állásfoglalására a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése terén az Európai Unióban tapasztalható visszaesésről ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség uniós médiaszektoron belüli helyzetéről szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2019. évi mutatójára, amelyet 2019. október 15-én tettek közzé,
- tekintettel az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról szóló, 2019. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az uniós kereskedelmi megállapodásokban a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2018. március 13-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel a nők magán- és közsférán belüli gazdasági szerepvállalásának az EU-beli növeléséről szóló, 2017. október 3-i állásfoglalására ⁽¹⁶⁾,
- tekintettel az „Egy uniós stratégia szükségessége a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetése és megelőzése érdekében” című, 2017. június 14-i állásfoglalására ⁽¹⁷⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című, 2017. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról a mentális egészséggel kapcsolatos és klinikai kutatások terén tárgyú, 2017. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁹⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi egyezményére, valamint az erőszak és zaklatás felszámolásáról szóló, 2019. évi ILO-egyezményre,
- tekintettel a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének az átláthatóság révén történő megerősítéséről szóló, 2014. március 7-i bizottsági ajánlásra ⁽²⁰⁾,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című dokumentumára,
- tekintettel a Bizottság „Uniós cselekvési terv 2017–2019: A nemek közötti bérszakadék kezelése” című, 2017. november 20-i közleményére (COM(2017)0678),
- tekintettel a Bizottságnak a nők és férfiak közötti egyenlőség európai unióbeli helyzetéről szóló, 2019. évi jelentésére,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget biztosító gazdaságok az EU-ban: kulcsfontosságú szakpolitikák és intézkedések” című, 2019. június 13-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽²¹⁾,

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0039.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0025.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0111.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ HL C 390., 2019.11.18., 19. o.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0014.

⁽¹⁵⁾ HL C 162., 2019.5.10., 9. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 346., 2018.9.27., 6. o.

⁽¹⁷⁾ HL C 331., 2018.9.18., 60. o.

⁽¹⁸⁾ HL C 263., 2018.7.25., 49. o.

⁽¹⁹⁾ HL C 252., 2018.7.18., 99. o.

⁽²⁰⁾ HL L 69., 2014.3.8., 112. o.

⁽²¹⁾ HL C 76., 2018.2.28., 93. o.

2021. január 21., csütörtök

- tekintettel a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek elleni küzdelemről szóló, 2017. november 16-i állásfoglalására ⁽²²⁾,
- tekintettel a szexuális kizsákmányolásról és a prostitúcióról, valamint annak a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásáról szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽²³⁾,
- tekintettel az európai női vállalkozások útjában álló külső tényezőkről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽²⁴⁾,
- tekintettel a vidéki térségekben élő nőkről és szerepükről szóló, 2017. április 4-i állásfoglalására ⁽²⁵⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség jobb megvalósulása érdekében az Unión belüli gondozási szolgáltatásokról szóló, 2018. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁶⁾,
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ⁽²⁷⁾,
- tekintettel a nőkről, a nemek közötti egyenlőségről és az éghajlati igazságosságról szóló, 2018. január 16-i állásfoglalására ⁽²⁸⁾,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak erősítése a digitális korban” című, 2016. április 28-i állásfoglalására ⁽²⁹⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽³⁰⁾,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget biztosító gazdaságok az EU-ban: a következő lépések” című, 2019. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, és különösen annak 1., 2., 3., 6., 9., 11., 12. és 15. elvére,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II. uniós cselekvési tervre, valamint „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: a lányok és nők életének átalakítása az EU külkapcsolati politikája keretében (2016–2020)” című, közös szolgálati munkadokumentumára (SWD(2015)0182),
- tekintettel a Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, valamint felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferenciára (ICPD), annak cselekvési programjára és felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) 2016. évi Párizsi Megállapodására, a nemek közötti egyenlőségről szóló megerősített limai munkaprogramra és annak 2019. decemberi, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés” című, 2014-ben közzétett jelentésére,
- tekintettel „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Demográfiai kihívások az EU-ban a gazdasági és fejlődési egyenlőtlenségek fényében” című 2020. május 7-i véleményére,

⁽²²⁾ HL C 356., 2018.10.4., 89. o.

⁽²³⁾ HL C 285., 2017.8.29., 78. o.

⁽²⁴⁾ HL C 11., 2018.1.12., 35. o.

⁽²⁵⁾ HL C 298., 2018.8.23., 14. o.

⁽²⁶⁾ HL C 363., 2020.10.28., 80. o.

⁽²⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁸⁾ HL C 458., 2018.12.19., 34. o.

⁽²⁹⁾ HL C 66., 2018.2.21., 44. o.

⁽³⁰⁾ HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

2021. január 21., csütörtök

- tekintettel a Nemek közötti egyenlőség a helyi életben európai chartájára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A9-0234/2020),
- A. mivel az egyenlő bánásmódhoz való jog az Európai Unió szerződéseiben és az Alapjogi Chartában elismert, meghatározó alapvető jog, és kulcsfontosságú annak továbbfejlesztéséhez;
- B. mivel az EU 2019. évi nemek közötti egyenlőség mutatójában a tagállamok 100-ból átlagosan 67,4 pontot értek el, és az eredmény mindössze 5,4 ponttal javult 2005 óta;
- C. mivel az egyenlőtlenség makacs fennmaradásának okát a világban sok helyütt megfigyelhető káros struktúrák és sztereotípiák képezik, amelyek felszámolása előmozdítja majd a nemek közötti egyenlőséget; mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a nők és lányok érvényesülését célzó beruházás nemcsak az egész társadalom számára előnyös, hanem önmagában véve is cél; mivel fontos megvizsgálni az úgynevezett „szivárgó vezeték” jelenségének tartós fennmaradását és kiváltó okait; mivel a demokratikus értékek, az alapvető jogok és különösen a nők jogainak védelme érdekében erős nőjogi mozgalomra van szükség, és mivel a nők jogait fenyegető tényezők magát a demokráciát is veszélyeztetik;
- D. mivel a nemen alapuló megkülönböztetés gyakran az identitás – nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, szünet, fogyatékoság, életkor, szexuális irányultság, nemi identitás és kifejezés, valamint osztály és/vagy migrációs státusz – alapján történő megkülönböztetéssel párosul, ami kettős és többszörös megkülönböztetéshez vezet; mivel a megkülönböztetés e többszörös veszélyének felismerése és kezelése érdekében a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos valamennyi politikában alapvető fontosságú a horizontális interszekcionális megközelítés; mivel az uniós politikák mindeddig nem vezettek be interszekcionális megközelítést, hanem főként a megkülönböztetés egyéni dimenziójára összpontosítottak, ami nem foglalkozik a megkülönböztetés intézményi, strukturális és történelmi dimenzióival; mivel az interszekcionális elemzés alkalmazása nemcsak a strukturális akadályok megértését teszi lehetővé, hanem bizonyítékkal szolgál referenciaértékek létrehozásához és a rendszerszintű megkülönböztetés, a kirekesztés és a társadalmi egyenlőtlenségek elleni stratégiai és hatékony szakpolitikák felé vezető út kijelöléséhez is, és mivel az ilyen erőfeszítéseknek foglalkozniuk kell a megkülönböztetés valamennyi formájával annak érdekében, hogy minden nő számára megvalósuljon a nemek közötti egyenlőség;
- E. mivel az EU fontos jogszabályokat fogadott el, kulcsfontosságú lépésként a nemek közötti egyenlőség elérése felé vezető úton; mivel azonban az ilyen erőfeszítések az elmúlt években lelassultak, ezzel szemben a nemek közötti egyenlőséget hirdető politikákkal és a nők jogaival szemben ellenséges mozgalmak virágzásnak indultak, és megpróbálták normaként visszaállítani a hagyományos nemi szerepeket, megkérdőjelezve a jelenlegi helyzetet és megakadályozva a további előrelépést; mivel ezek a mozgalmak, amelyek ellenzik a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó politikákat, a család sokszínűségét, az azonos neműek házasságát, a szexuális és reprodukcióhoz fűződő jogokat, valamint a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló intézkedéseket, megpróbálják befolyásolni a nemzeti és európai politikai döntéshozatalt azzal az aggodalomra okot adó céllal, hogy a már kivívott alapvető jogokat ismét elveszíthetik, és mivel a nők jogait veszélyeztető fellépések egyúttal a demokráciára, valamint a társadalmi és gazdasági fejlődésre nézve is fenyegetést jelentenek;
- F. mivel az egészségügyi jogok, különösen a szexuális és reprodukcióhoz fűződő jogok a nők alapvető jogai, ezeket tehát meg kell erősíteni, és semmiféleképpen sem szabad felhígítani vagy megszüntetni;
- G. mivel néhány tagállamban látható visszaesés tapasztalható többek között a nők gazdasági érvényesülése terén, és reális a kockázat, hogy a tagállami programokban a nemek közötti egyenlőség szempontja még inkább háttérbe szorul;
- H. mivel az EU-ban a 15 éves vagy annál idősebb nő közül már minden harmadik tapasztalta fizikai és/vagy szexuális erőszak valamilyen formáját⁽³¹⁾, minden második szexuális zaklatást, és minden tizedik került már szembe online zaklatással;

⁽³¹⁾ Az FRA 2014. évi, 28 tagállam adatai alapján készült felmérése, amely uniós szinten a legátfogóbb ezen a területen.

2021. január 21., csütörtök

- I. mivel a nőkkel szembeni erőszak minden formája (fizikai, szexuális, pszichológiai, gazdasági vagy online erőszak) az emberi jogok megsértését jelenti, és a nemek közötti egyenlőség elérésének egyik legnagyobb akadálya; mivel az egyenlőség előfeltétele az erőszaktól mentes élet; mivel az egészségügyben elkövetett nemi alapú erőszak, például a szülészeti és nőgyógyászati erőszak az erőszak olyan formái, amelyekre csak az elmúlt években derült fény, és mivel az idősebb nők elleni erőszak jelenségével továbbra sem foglalkoznak kellőképpen; mivel a nemek közötti egyenlőség elvének aláásását célzó félretájékoztató kampányok egyúttal a nőkkel szembeni erőszak kérdésének kezelését is megbénítják, amint azt az isztambuli egyezményrel kapcsolatban láthattuk, amikor egyes tagállamok a szóban forgó elvvel nyilvánosan szembefordultak és káros politikai döntéseket hoztak;
- J. mivel az emberkereskedelem az alapvető jogok és az emberi méltóság egyik legfelháborítóbb megsértése; mivel az emberkereskedelem regisztrált áldozatainak 80 %-a nő és lány, a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem regisztrált áldozatainak pedig 95 %-a nő és lány; mivel az emberkereskedelem a szervezett bűnözés növekvő ága, a rabszolgaság egyik formája és az emberi jogok megsértése, amely főként nőket és gyermekeket érint, különösen szexuális kizsákmányolás céljából; mivel a prostitúció piaca táplálja a nők és gyermekek kereskedelmét, és súlyosbítja az ellenük irányuló erőszakot; mivel a tagállamoknak oly módon kell kialakítaniuk szociális és gazdaságpolitikájukat, hogy segítsék a kiszolgáltatott nőket és lányokat a prostitúció elhagyásában, többek között célzott támogatást biztosító konkrét szociális és gazdaságpolitikák bevezetésével;
- K. mivel a szegénységnek és a társadalmi kirekesztésnek strukturális okai vannak, amelyeket fel kell számolni és vissza kell szorítani, különösen a foglalkoztatással, a lakhatással, a mobilitással és a közszolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos szakpolitikák révén; mivel a prostitúció, az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolás céljából történő kereskedelme a rabszolgaság egyik formája, és összeegyeztethetetlen az emberi méltósággal; mivel a szervezett bűnözés és a jövedelmezőség növekedése következtében az emberkereskedelem világszerte egyre nagyobb méreteket ölt; mivel a prostitúció piaca táplálja a nő- és gyermekkereskedelmet, és súlyosbítja az ellenük irányuló erőszakot, különösen azokban az országokban, ahol a szexipart legalizálták;
- L. mivel világszerte a nők közel 35 %-át éri pszichológiai vagy szexuális zaklatás a munkahelyén, vagy pedig személyes és szakmai céljaik szempontjából súlyos következményekkel járó zaklatás, márpedig ez pedig gyengíti a nők önbecsülését és a méltányosabb díjazással kapcsolatos tárgyalási pozícióját; mivel a tisztességes javadalmazás és a gazdasági függetlenség elengedhetetlen előfeltétele annak, hogy a nők képesek legyenek kilépni a visszaélésszerű, erőszakos kapcsolatokból;
- M. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség csak a törvény előtti egyenlőség biztosításával, valamint az oktatáshoz, képzéshez és foglalkoztatáshoz való hozzáférés egyenlő esélyeinek megteremtésével érhető el;
- N. mivel a hagyományos nemi szerepek továbbra is hatással vannak a nők és férfiak közötti feladatmegosztásra otthon, az oktatásban a munkahelyen és a társadalomban; mivel a fizetés nélkül végzett gondozási és háztartási munkát főként nők végzik, ami kihat a foglalkoztatásra és a szakmai előmenetelre, és hozzájárul a nemek közötti bér- és nyugdíszakadékhöz; mivel a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését célzó intézkedések, közöttük a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről szóló irányelv fontos első lépések, de ezeket a tagállamoknak mindenekelőtt át kell ültetniük, majd teljes körűen és megfelelő időn belül végre is kell hajtaniuk, valamint további intézkedésekkel is ki kell egészíteniük annak érdekében, hogy több férfit vonjanak be a nem fizetett gondozási munkába (hangsúlyozva, hogy ez a szakmaszerűen végzett munkával megegyező jelentőséggel bír) és a gondozási feladatokba, és előmozdítsák a bérek és a szakmai előremenetel egyenlőségén alapuló modellt; mivel a hagyományos struktúrák, a nem fizetett gondozási munka és a nemzeti adópolitikák munkavállalás ellen ható tényezői hozzájárulnak ahhoz, hogy a nők második keresői státuszba szoruljanak, illetve ilyen státuszban maradjanak, ami negatív következményekkel jár a nőkre és gazdasági függetlenségükre, valamint a társadalom egészére nézve;
- O. mivel becslések szerint az EU-ban a gondozási szolgáltatások 80 %-át nemhivatalos gondozók, zömmel nők (75 %) nyújtják, ami a nemek közötti szakadékat mutat az ápolás-gondozás területén, erősen hozzájárulva a nyugdíjak tekintetében a nemek között tapasztalható egyenlőtlenséghez is; mivel a 65 év alatti gondozók több mint 50 %-a gondozási tevékenységet más munka mellett végzi, ami megnehezíti a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtését; mivel gyakran előfordulhat, hogy a gondozók gyakran az alacsony képzettséget követelő és alacsony fizetéssel járó állásokban dolgoznak, amelyeket a gondozási-ápolási időbeosztásukhoz lehet igazítani, valamint arra

2021. január 21., csütörtök

kényszerülhetnek, hogy csökkentsék munkaidejüket vagy felmondják fizetett munkájukat; mivel a nem hivatásos gondozók 7–21 %-a csökkenti munkaidejét, és 3–18 %-uk kivonul a munkaerőpiacról; mivel a minőségi ellátás biztosítása az EU-ban jelentős eltéréseket mutat a tagállamokon belül és azok között, a magán- és a közszférában, a városi és a vidéki területeken, valamint a különböző korcsoportok szerint; mivel az EU-ban nyújtott ellátással kapcsolatos adatok meglehetősen széttagozottak, és hiányzik a holisztikus megközelítés, ami pedig szükséges volna az EU előtt álló demográfiai kihívások és az azokból eredő, a közkiadásokra nehezedő nyomás kezeléséhez;

- P. mivel a különböző tagállamokban hiányosságok tapasztalhatók a gyermekgondozási rendszereknek a szülők – köztük egyedülálló szülők, főként anyák – szükségleteihez való hozzáigazítása terén, és továbbra is nehézségekbe ütközik a családi, a magán- és a szakmai élet összeegyeztetése, különösen a nők esetében; mivel a 45 év feletti nőket gyakran alulfoglalkoztatottnak és a férfiaknál sokkal rosszabb körülmények között foglalkoztatottnak tekintik, különösen akkor, amikor a szülési vagy szülői szabadság után visszatérnek a munkába, vagy amikor arra kényszerülnek, hogy összeegyeztessék a munkát az eltartottak gondozásával;
- Q. mivel a munka és a magánélet közötti egyensúly előmozdítása érdekében jó minőségű, könnyen hozzáférhető és megfizethető gondozási létesítményeket biztosító, a gondozással kapcsolatos szabadság jól átgondolt rendszerét kell biztosítani, és az e létesítményekre fordított kiadásokat az infrastrukturális beruházások részének kell tekinteni; mivel e szolgáltatások előfeltételei annak, hogy a nők részt vegyenek munkaerő-piacon, valamint vezető tudományos és kutatási álláshelyekre kerüljenek;
- R. mivel az anyaság védelme olyan jog, amelyet teljes mértékben tiszteletben kell tartani, és mivel növelni kell a teljes körű jogokkal és teljes fizetéssel járó szülési szabadság időtartamát;
- S. mivel az egyenlő (vagy egyenlő értékű) munkáért járó egyenlő díjazáshoz való jogot törvény rögzíti ugyan, mégsem mindig biztosított; mivel a férfiak és nők közötti munkaerő-piaci egyenlőtlenségek tendenciájának megfordítása és felszámolásuk szempontjából a kollektív tárgyalás fontos eszköz lehet; mivel az EU-ban a nemek közötti órabérbeli különbség 16 %, bár jelentős eltérések mutatkoznak az egyes tagállamok között; mivel a foglalkoztatási rátákat és az általános munkaerőpiaci részvételt is tekintetbe véve a nemek közötti bérszakadék eléri a 40 %-ot; mivel a nemek közötti bérszakadék részét képezi a nyugdíjak tekintetében fennálló 37 %-os különbség is; mivel az uniós munkaerő-piacon a férfiak 8 %-a dolgozik részmunkaidőben, a nőknek azonban 31 %-a, makacs egyenlőtlenségekre világítva rá, amelyek kiváltó okait kezelni kell;
- T. mivel annak ellenére, hogy a nők munkaerő-piaci részvétele nőtt, továbbra is fennáll a nemek közötti szakadék, ami a nőket kiszolgáltatott vagy sebezhető helyzetbe hozhatja; mivel a nemek közötti foglalkoztatási különbség még mindig 12 %-os az EU-ban⁽³²⁾; mivel a nők alulreprezentáltak a jól fizetett ágazatokban és a döntéshozatali beosztásokban, és gyakrabban dolgoznak olyan munkahelyeken, amelyekre túlképzettek, és mivel az EU-ban dolgozó nők közül minden ötödik a legalacsonyabb bércsoportba tartozik, a férfiak esetében pedig csak minden tizedik; mivel a bérszakadék következményei közé tartozik a nyugdíjvédelmek terén a nemek között fennálló 37 %-os⁽³³⁾ – az elkövetkező évtizedekben tartósan megmaradó – különbség, valamint a nők és férfiak egyenlőtlen mértékű gazdasági függetlensége; mivel ambiciózus erőfeszítésekre van szükség a nemek közötti összes felsorolt szakadék megszüntetése érdekében;
- U. mivel a nők munkaerőpiaci alképviselete egyúttal megfosztja őket az egyenlőségtől a döntéshozatalban való részvétel vagy a bérek terén is, ezért korlátozza a nők lehetőségeit a gazdasági, politikai, társadalmi és kulturális struktúrák megváltoztatására; mivel a nemek közötti bérszakadék egyik fő oka a munkahelyeken tapasztalható vertikális és horizontális szegregáció, valamint a munkaerő-felvétellel és az előléptetéssel kapcsolatos diszkriminatív gyakorlatok; mivel a nemi kvóták, a halszájka-listák rendszerei és a meg nem felelés vagy az eljárások működésképtelensége esetén alkalmazandó szankciók hatékony eszköznek bizonyultak az egyenlőség biztosítása és az egyenlőtlen hatalmi viszonyokkal szembeni fellépés szempontjából;

⁽³²⁾ A Bizottság „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című közleménye (COM(2020)0152).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament 2020. január 30-i állásfoglalása a nemek közötti bérszakadékról (Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0025).

2021. január 21., csütörtök

- V. mivel gazdasági érvek szólnak a nők teljes körű gazdasági részvétele mellett, mivel a nemek közötti foglalkoztatási szakadék Európának évente 370 milliárd EUR-ba kerül⁽³⁴⁾;
- W. mivel a nemek közötti egyenlőség eléréséhez és a nemi alapú erőszak felszámolásához alapvető fontosságú az átfogó és az életkornak megfelelő információkhoz, a szexuális neveléshez és párkapcsolati oktatáshoz, valamint a szexuális és reprodukció egészségügyi ellátáshoz és jogokhoz – többek között a családtervezéshez, a fogamzásgátló módszerekhez és a biztonságos és legális abortuszhoz – való hozzáférés; mivel a nők szexuális és reprodukció egészségének és jogainak megsértése, többek között a biztonságos és legális abortusz megtagadása a nők elleni erőszak egyik formája; mivel a szexuális életre és a kapcsolatokra vonatkozó átfogó oktatás, a lányok és nők önállósága, valamint a testükkel és életükkel kapcsolatos szabad és független döntéshozatal képessége gazdasági függetlenségük előfeltétele, ezért a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséhez és a nemi alapú erőszak felszámolásához is elengedhetetlen;
- X. mivel a nők élen jártak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemben, és mivel a jelenlegi válság aránytalan hatást gyakorol a nőkre, a lányokra és a nemek közötti egyenlőségre; mivel e hatások széles skálája a nemi alapú erőszak és zaklatás, a fizetés nélküli vagy egyenlőtlen bérezésű ápolás és a háztartási munka aggasztó növekedésétől kezdve a szexuális és reprodukció egészséghez való hozzáférés korlátozásáig terjed, és súlyos következményekkel jár a nők gazdasági helyzetére és munkájára nézve, különösen egészségügyi dolgozók, gondozók, valamint más elnőiesedett és bizonytalan ágazatok munkavállalói számára; mivel ennek ellensúlyozására konkrét intézkedésekre van szükség; mivel a gazdaságélénkítési programokat vagy az átmeneti alapokat a nemek szempontjából kiegyensúlyozott módon kell elosztani; mivel a múltban a megszorító intézkedések károsnak bizonyultak a nőkre, a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre nézve;
- Y. mivel az alapvető szabadságok és az emberi jogok – többek között a nemek közötti egyenlőség — tiszteletben tartása előfeltétele a különböző kulturális és oktatási kifejezőmódok létrehozásának és terjesztésének, mivel valamennyi kulturális és kreatív ágazat jelentős hatást gyakorol a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos meggyőződéseinkre, értékeinkre és megítélésünkre;
- Z. mivel a nők és lányok számos akadállyal szembesülnek a sport területén, és nemcsak erőszaknak vannak kitéve, hanem a fizetéssel és a pénzdíjjal, valamint a munkakörülményekkel kapcsolatos megkülönböztetéssel is szembesülnek, és széles körben alulreprézantáltak a sportszervezetek igazgatótanácsaiban és a médiában;
- AA. mivel az EU-ban az önálló vállalkozóknak csupán 34,4 %-a, az induló vállalkozóknak pedig csak 30 %-a nő;
- AB. mivel Európában a szegénység és a társadalmi kirekesztés aránytalanul sújtja a nőket, különösen az egyedülálló anyákat, a fogyatékossgal élő és az idős nőket, a vidéki és távoli területeken élő nőket, valamint a migráns közösségekhez és az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket; mivel uniós szinten a gyermekes háztartások 15 %-a egyszülős háztartás; mivel e háztartások átlagosan 85 %-át egyedülálló anyák vezetnek, és 2017-ben az egyszülős háztartások 47 %-át fenyegette a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés; mivel a hajléktalanság egyre nagyobb probléma a nők körében; mivel a Tanács továbbra is blokkolja a megkülönböztetés elleni irányelvet, amely horizontális megközelítés révén nagyobb védelmet biztosítana;
- AC. mivel a nemek közötti egyenlőség és a nők bevonása a döntéshozatalba a fenntartható fejlődés és az éghajlati kihívások hatékony kezelésének előfeltétele annak érdekében, hogy megvalósuljon egy olyan átmenet, amelyben senki sem marad le; mivel az éghajlati válság súlyosbítja a nemek közötti egyenlőtlenségeket, és megnehezíti a nemek közötti igazságosság elérését; mivel az éghajlatváltozás súlyosabb hatást gyakorol a nőkre, akik kiszolgáltatottabbak, és különböző okokból nagyobb kockázatokkal és terhekkel szembesülnek, az erőforrásokhoz, az oktatáshoz, a munkalehetőségekhez és a földhöz való joghoz való egyenlőtlen hozzáféréstől a társadalmi és kulturális normákon és a sztereotípiákon át egészen a különböző interszekcionális tapasztalataikig; mivel minden éghajlat-politikai fellépésnek magában kell foglalnia a nemek közötti egyenlőség szempontját és az interszekcionális szempontot; mivel meg kell erősíteniünk a nők ahhoz való jogát, hogy mérsékeljék az éghajlatváltozás nőkre gyakorolt hatásait, továbbá lehetőségeket kell teremteni annak elősegítésére, hogy a nők vezetőként, szakemberként és a változás technikai előmozdítóiként erőteljesebb szerepet játsszanak az éghajlatváltozással kapcsolatos vitákban és döntésekben;

⁽³⁴⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/gender-employment-gap-costs-europe-eu370-billion-per-year>

2021. január 21., csütörtök

- AD. mivel a vidéki térségekben élő nők helyzete különösen nehéz, életszínvonaluk alacsonyabb, kevesebb a munkalehetőségük, a piacoktól való elszigeteltségük nagyobb, az infrastruktúrához (többek között a vidéki infrastruktúrához, a közszolgáltatásokhoz és az egészségügyi ellátáshoz) való hozzáférésük korlátozott, csakúgy, mint az oktatáshoz (többek között a szexuális oktatáshoz) és az oktatási lehetőségekkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférésük is, és a döntéshozatali fórumokon alulreprezentáltak; mivel a segítő házastársak hivatalos jogállás hiányában adott esetben láthatatlan munkát végeznek a gazdaságokban, ami problémákat okoz munkájuknak a nemzeti rendszerekben történő elismertetés tekintetében;
- AE. mivel 46 millió, fogyatékossgal élő nő és lány él az Európai Unióban; mivel ez a szám a fogyatékossgal élő személyek teljes népességének közel 60 %-át teszi ki; mivel a legtöbb fogyatékossgal idősebb korban alakul ki;
- AF. mivel a fogyatékossgal élő nők között a munkaképes korúak több mint fele gazdaságilag inaktív; mivel a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya valamennyi tagállamban magasabb a fogyatékossgal élő nők körében, mint a nem fogyatékossgal élő nők körében;
- AG. mivel a nemek közötti egyenlőség 2019. évi mutatója a digitális ágazatban a férfiak és nők közötti tartós egyenlőtlenségeket tár fel, és kiemeli a nemek közötti egyenlőség szempontjára és a digitális átalakulással foglalkozó valamennyi szakpolitika nemi vonatkozásaira irányuló hatásvizsgálatok szükségességét; mivel kiemelkedő fontosságú a nemek közötti digitális szakadék megszüntetése a lányok és nők technológiához és internethez való jobb hozzáférése révén; mivel a nők eddig kiaknázatlan erőforrást jelentenek például a digitális ágazatban, a mesterséges intelligencia és az IKT területén, az e szakmákban dolgozó közel nyolc millió európainak ugyanis csupán mintegy 16 %-a nő; mivel a digitális ágazatban háromszor annyi férfi dolgozik, mint nő; mivel a nők foglalkoztatásának növelése a digitális ágazatban és a jövő más húzóágazataiban létfontosságú a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék leküzdéséhez, gazdasági függetlenségük garantálásához és új foglalkoztatási lehetőségeik megteremtéséhez, többek között a munkaerőpiacról általában kiszorult csoportok esetében; mivel e tekintetben alapvető fontosságú, hogy ösztönözzék a nők részvételét a digitális vállalkozásokban, a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (STEM) terén, és az ikt-oktatásban, illetve az e területekhez kapcsolódó foglalkoztatásban; mivel ha több nőt vonnának be a digitális munkaerőpiacra, az európai gazdaság akár 16 milliárd EUR-s GDP-növekedést is elérhetne; mivel a nemek közötti egyenlőtlenségek és a megkülönböztetés a mesterséges intelligencia (MI) tervezése, adatbevitel és felhasználása során is tapasztalhatóak voltak; mivel az adatállományok hiányossága és az elfogult adatbevitel torzíthatja az MI logikáját, valamint aláássa a nemek egyenlőségét a társadalomban;
- AH. mivel a nemek szerint lebontott adatok gyűjtése fontos az egyenlőtlenségek láthatóvá tételéhez és célzott politikák kialakításához, és rendkívüli jelentőséggel bír a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő megközelítés szempontjából valamennyi szóban forgó kérdésben, így többek között a nemi alapú erőszak, a fogyatékossgak, a rák, valamint a ritka vagy krónikus betegségek, az éghajlatváltozás hatása, a digitális készségek és a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika terén; mivel az uniós és tagállami politikák különböző területein még mindig hiányoznak a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő adatok;
- AI. mivel a nők aránytalanul alulreprezentáltak a hírekben és az információs médiában; mivel a médiában a nők és férfiak egyenlőtlen ábrázolása állandósítja a sztereotípiákat, amelyek befolyásolják a nőkről és férfiakra alkotott képet;
- AJ. mivel a nemek közötti egyenlőség érvényesítése, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés és a nemi szempontú hatásvizsgálatok valamennyi uniós szakpolitikai területen a nemek közötti egyenlőség megvalósításának alapvető eszközeit jelentik; mivel az uniós szakpolitikák a nemek közötti egyenlőséggel különböző uniós alapok és eszközök keretében foglalkoznak, amelyek akkor tudnak rendkívül fontos eszközként működni, ha optimális szinergiák vannak közöttük; mivel ez különösen fontos a Covid19 egészségügyi válságot követően hozott társadalmi-gazdasági intézkedések, közöttük az uniós helyreállítási terv szempontjából;
- AK. mivel a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia és a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő politikák uniós szintű megerősítése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a Covid19-világjárvány okozta válság hatása ne fokozza a nemek közötti egyenlőtlenséget, és hogy a reagálás hozzájáruljon a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés csökkentéséhez;
- AL. mivel a Covid19-világjárvány okozta válság a szexmunkásokat is érintette, növelte a jövedelemkiesés és a szegénység kockázatát, miközben helyzetüket az emberi jogok keretének és érvényesítésének folyamatos hiánya jellemzi;

2021. január 21., csütörtök

AM. mivel az egységes fellépés elengedhetetlen a nők jogainak javításához és harmonizálásához Európában a tagállamok közötti erős – az EU-ban jelenleg hatályos legambiciózusabb jogszabályok és bevált gyakorlatok megosztásán és azok melletti kötelezettségvállaláson alapuló – paktum révén;

AN. mivel a Bizottság testületében külön biztos felelős az egyenlőségért, és az Európai Parlament is rendelkezik a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó önálló bizottsággal, a Tanácsnak azonban nincsen a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó saját testülete, és a nemek közötti egyenlőségért felelős tagállami miniszterek és államtitkárok sem rendelkeznek e célra kialakított vitafórummal;

Általános megjegyzések

1. üdvözli „Az egyenlőség uniója: a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)”, című bizottsági közlemény elfogadását, amely a kellő időben, az új Bizottság megalakulását követő 100 napon belül megszületett, így egyértelmű jele volt a nemek közötti egyenlőség kialakítására törekvő európai politikák melletti erős politikai elkötelezettségnek, valamint határozott, világos és nagyra törő politikai keretet teremtett a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a további végrehajtásához, illetve az ezekkel szembeni támadások leküzdéséhez; támogatja a Bizottság által kitűzött célt, amely szerint létre kell hozni a megkülönböztetés és strukturális egyenlőtlenségek nélküli Európai Uniót, amely mindenkit befogad és mindenki másságát tiszteli; hangsúlyozza az egyrészt célzott intézkedésekből, valamint a nemek közötti egyenlőség és az interszekcionális jelleg horizontális elvként történő következetes alkalmazása melletti elkötelezettségből álló kettős megközelítés fontosságát, és üdvözli a munkaterületek közötti szoros kapcsolatot, valamint a sztereotípiák, a nemi alapú elfogultság és a megkülönböztetés felszámolását, továbbá erőteljes ellenőrző mechanizmusokat szorgalmaz a stratégia és annak intézkedései sikerének rendszeres mérése és értékelése érdekében;

2. hangsúlyozza azonban, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégián belül lehetőség alapú megközelítésre van szükség; kéri a Bizottságot, hogy „a nők esélyegyenlőségét” tekintse kiindulópontnak a stratégia további bevezetéséhez;

3. üdvözli az új Bizottság és elnöke által a nemek közötti egyenlőségnek tulajdonított prioritást, valamint az egyenlőségért felelős biztos kinevezését, és várakozással tekint az egyenlőségről szóló éves jelentés elé, amely hasznos értékelési eszköz az előrehaladás értékeléséhez, valamint a nemek közötti egyenlőség szakpolitikai keretben való érvényesítése terén meglévő hiányosságok és igények feltárásához;

4. üdvözli, hogy egymást kölcsönösen kiegészítő stratégiák kerültek meghirdetésre – például a 2020 utáni időszakra vonatkozó, kötelező erejű intézkedéseket tartalmazó európai fogatékosságügyi stratégia és a 2020 utáni időszakra vonatkozó, a roma egyenlőségre és befogadásra vonatkozó uniós stratégiai keret –, és kéri egyrészt az ezeket összekapcsoló stratégiai keret kialakítását, másrészt az interszekcionális megközelítés beépítését valamennyi stratégiába; hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni a különböző helyzetek kezelését, és ennek eredményeihez, valamint az új kihívásokhoz igazodva módosítani kell a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó és egyéb stratégiákat, felhasználva a jelenlegi szakpolitikákat vagy új eszközöket javasolva, aminek fontosságára a mostani Covid19-válság is rávilágított; megismétli, hogy fokozni kell a megkülönböztetésmentességre, valamint a nemek közötti strukturális egyenlőtlenségeknek kitett nők egyenlőségére és védelmére irányuló egyedi intézkedéseket, és emlékezteti a Bizottságot, hogy további erőfeszítésekre van szükség ebben az irányban;

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a stratégia több, rendkívül üdvözlendő intézkedés ütemezését illetően még mindig nem eléggé kézzelfogható, és nem határoz meg sem a nemek közötti egyenlőség tekintetében 2025-ig elérendő konkrét célokat, sem egyértelmű nyomon követési eszközöket; felhívja ezért a Bizottságot, hogy határozzon meg időkereteket tartalmazó konkrét ütemtervet, célokat, éves felülvizsgálati és nyomon követési mechanizmust, világos és az eredmények mérésére alkalmas mutatókat, valamint kiegészítő célzott intézkedéseket; kéri továbbá, hogy a Bizottság terjesszen elő iránymutatásokat, valamint ütemtervet az interszekcionális és a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló megközelítések – többek között a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés – hatékony végrehajtásáról az uniós szakpolitikai döntéshozatalban, dolgozzon ki konkrét eszközöket (például mutatókat, célokat és nyomon követési eszközöket), valamint biztosítson megfelelő emberi és pénzügyi erőforrásokat, lehetővé téve e megközelítések alkalmazását valamennyi uniós szakpolitikában; kéri világos időkeretek meghatározását az internetes platformok közötti együttműködés bejelentett keretének kidolgozására, az emberkereskedelem felszámolására irányuló uniós stratégiára, az audiovizuális iparban a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiára (a MEDIA alprogram részeként) és a nemi sztereotípiák elleni uniós kommunikációs kampányra vonatkozóan;

6. felhívja a Bizottságot, hogy minden felülvizsgálat során tartsa tiszteletben a 2020. évi munkaprogramban foglalt kötelezettségvállalásokat, és terjesszen elő javaslatot a bérek átláthatóságára irányuló kötelező intézkedésekre, az áldozatok jogaira és az emberkereskedelem felszámolására vonatkozó új uniós stratégiára; sajnálatát fejezi a bérek átláthatóságát biztosító kötelező intézkedésekre irányuló javaslat 2020-ra tervezett benyújtásának elmaradása miatt;

7. sürgeti a tagállamokat, hogy hagyják jóvá és hajtsák végre a megkülönböztetés elleni irányelvet, és garantálják a megkülönböztetés halmozott és interszekcionális formáinak felszámolását valamennyi uniós tagállamban;

2021. január 21., csütörtök

8. emlékeztet arra, hogy küzdeni kell a többszörös megkülönböztetéssel szemben, különösen a kiszolgáltatott csoportok, például a fogyatékossgal élő nők, a fekete nők, a migráns és etnikai kisebbséghez tartozó nők, az idősebb nők és az LMBTIQ+-személyek és a hajléktalan nők esetében, továbbá hangsúlyozza annak fontosságát, hogy részesüljenek a 2020–2025 közötti időszakra szóló uniós nemi esélyegyenlőségi stratégia célkitűzései és intézkedései nyújtotta előnyökből; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű iránymutatásokat az interszekcionális keret végrehajtására vonatkozóan, amelyben prioritásként kell kezelni a megkülönböztetés interszekcionális formáival érintett csoportok részvételét a politikák és intézkedések különféle hatásának felmérése érdekében, hogy az egyes területeken a megkülönböztetésmentesség elveire alapozva lehessen reagálni;

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a stratégia céljaival összhangban szisztematikusan építsék be a nemek közötti egyenlőség szempontját a Covid19-válságra adott válasz valamennyi szakaszába, és mozdítsák elő a nők bevonását a döntéshozatali folyamat valamennyi szintjén; hangsúlyozza, hogy az új stratégia egyes elemeinek elhalasztása nemkívánatos jelzés volna, ezért nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy tartsa az új stratégiát ütemtervét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a „Next Generation EU” európai helyreállítási terv keretében elfogadott európai alapok tervezése és elosztása során kellően vegyék figyelembe a nők szükségleteit;

10. hangsúlyozza, hogy a fellépés érdekében biztosítani kell a nemek szerint lebontott adatok megbízható és megfelelő gyűjtését és elemzését a döntéshozatal alapjaként, az EIGE finanszírozásának és kapacitásainak biztosítása és bővítése révén;

11. felhívja a tagállamokat, hogy rendszeresen osszák meg egymással bevált gyakorlataikat, és kötelezzék el magukat a nők jogainak felfelé irányuló konvergenciája és harmonizációja mellett Európában azáltal, hogy jogszabályaikba bevezetik az uniós tagállamokban jelenleg hatályos legambiciózusabb nemzeti intézkedéseket és gyakorlatokat;

12. felszólít továbbá a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) által kidolgozott, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutató beépítésére a Bizottság nyomon követési folyamatába, valamint a nemek közötti nyugdíjszakadékra vonatkozó mutató kidolgozására a Parlament 2017. június 14-i, a nemek közötti nyugdíjszakadék megszüntetésére és megelőzésére irányuló uniós stratégia szükségességéről szóló parlamenti állásfoglalásában⁽³⁵⁾ megfogalmazott ajánlásoknak megfelelően, ezt ugyanis a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia keretében kell nyomon követni, mivel ez az egyetlen olyan stratégia, amely összegyűjti a nők által életük során tapasztalt minden egyenlőtlenséget; felszólít továbbá annak végiggondolására, hogy milyen új mutatókat lehetne bevezetni a nemek közötti bér- és gondozási különbségekre, a nemek közötti digitális szakadékra stb. vonatkozóan;

13. felhívja a Tanácsot, hogy hozzon létre egy, a nemek közötti egyenlőségért felelős minisztereket és államtitkárokat tömörítő, egységes fórumot annak érdekében, hogy közös és konkrét intézkedéseket lehessen hozni a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség területén jelentkező kihívások kezelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdéseket a legmagasabb politikai szinten vitassák meg;

14. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó hivatalos tanácsi testületet, biztosítsanak vitaforumot a nemek közötti egyenlőségért felelős miniszterek és államtitkárok számára, valamint könnyítsék meg a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését az összes uniós politikában, ideértve a foglalkoztatási és a szociálpolitikát is;

15. sajnálja, hogy a 2020 és 2025 közötti időszakra szóló, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia nem tesz említést a társadalmi kirekesztés, a szegénység és a hajléktalanság kockázatának kitett nők és lányok védelméről; felhívja a Bizottságot, hogy az integrációról és a befogadásról szóló, hamarosan létrejövő cselekvési tervben foglalkozzon e kérdésekkel annak megelőzése érdekében, hogy e nők kirekedjenek a szociális és gazdasági politikákból, tovább mélyítve a szegénységi ciklust;

16. felhívja a Tanácsot, hogy fogadjon el következtetéseket a nemi egyenlőségi stratégia jóváhagyásáról és az annak végrehajtásához szükséges konkrét intézkedések meghatározásáról;

A nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak felszámolása

17. támogatja a Bizottság elkötelezettségét a nemi alapú erőszak elleni küzdelem, az ilyen bűncselekmények áldozatainak támogatása és védelme, valamint annak biztosítása iránt, hogy a felelősöket felelősségre vonják az általuk elkövetett bűncselekményekért; támogatja a Bizottságnak az isztambuli egyezmény uniós szintű ratifikálásának előmozdítására irányuló szándékát; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a tagállamok közötti, a jogszabályok, a szakpolitikák és a szolgálatok terén megnyilvánuló különbségeket felszámoló, valamint a családon belüli és a nemi alapú erőszaknak a Covid19-világjárvány során tapasztalható növekedését kezelő konkrét intézkedésekre van szükség; felhívja azonban a figyelmet arra, hogy a vonakodó tagállamok meggyőzése tekintetében több kísérlet is kudarcot vallott, és hogy Magyarország kormánya a közelmúltban úgy döntött, egyáltalán nem erősíti meg az egyezményt; melegen üdvözlő ezért

⁽³⁵⁾ HL C 331., 2018.9.18., 60. o.

2021. január 21., csütörtök

a Bizottság azon szándékát, hogy 2021-ben intézkedéseket javasol majd az isztambuli egyezmény célkitűzéseinek megvalósítása érdekében abban az esetben, ha az EU csatlakozása továbbra is akadályokba ütközne; felszólít arra, hogy a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzése és leküzdése szándékával kezdődjenek meg az előkészületek a jogilag kötelező erejű kiegészítő intézkedések bevezetése és egy uniós keretirányelv elfogadása érdekében, amely kezeli többek között a női nemi szervek megcsonkításával, a kényszerabortusszal, a sterilizációval és a kényszerházassággal kapcsolatos problémákat, és amelynek a hatálya erős interszekcionális megközelítésének köszönhetően kiterjed a szexuális kizsákmányolásra, az emberkereskedelemre, a számítógépes erőszakra, a bosszúpornókra és a nők elleni online gyűlöletbeszédre is; üdvözlí a bűncselekmények fogalommeghatározásának kiszélesítését a nemi alapú erőszak konkrét formáira, az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésével összhangban; emlékeztet arra, hogy ezen új jogalkotási intézkedéseknek az isztambuli egyezmény kiegészítéseként kell szolgálniuk;

18. üdvözlí a tervet, hogy a káros gyakorlatok megelőzése érdekében újabb ajánlást, valamint lehetőség szerint jogszabályt terjesztenek majd elő, és uniós hálózatot hoznak létre a nemi alapú és a családon belüli erőszak megelőzése céljával; kéri az isztambuli egyezményben szereplő fogalommeghatározások és célok alkalmazását, valamint a nőjogi és a civil társadalmi szervezetek folyamatos bevonását; sürgeti, hogy terjesszenek elő megfelelő nyomon követési intézkedéseket, amelyek mindegyike tiszteletben tartja a megkülönböztetést mentesség elvét; hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat – adott esetben az adott tagállami struktúra szerint – be kell vonni e folyamatba; hangsúlyozza az oktatás szerepét, ideértve a fiúk és férfiak oktatását is, és felszólít a nemi sztereotípiák leküzdésére; kéri, hogy biztosítsák a családon belüli erőszak női áldozatainak megfelelő védelmét, növeljék az állami eszközöket és a hatékony válaszlehetőségeket;

19. hangsúlyozza, hogy lebontott adatokat kell gyűjteni a nemi alapú erőszak minden formájáról; üdvözlí, hogy a nők elleni erőszak minden formájának elterjedtségéről és dinamikájáról új, uniós szintű felmérés készül majd; hangsúlyozza, hogy uniós szintű, átfogó és összehasonlítható, nemek szerint lebontott adatokra van szükség, valamint harmonizálni kell a tagállamok adatgyűjtési rendszereit;

20. hangsúlyozza, hogy az erőszak különböző formáinak potenciális áldozataiként és célpontjaiként meg kell védeni a kiskorú, a kisebbségekhez tartozó, az egészségügyi problémával vagy a fogyatékkal élő nőket; támogatja a Bizottság arra irányuló tervét, hogy intézkedéseket terjesszen elő és finanszírozzon az e különösen kiszolgáltatott csoportokkal szembeni esetleges bántalmazás, kizsákmányolás és erőszak elleni küzdelem érdekében;

21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyatékkal élő nők és lányok inkluzív egyenlőségét az élet minden területén, biztosítsák szexuális és reprodukciós jogait, biztosítsanak számukra védelmet a családon belüli erőszakkal és a gondozás során a gondozási és támogató szolgáltatók által elkövetett erőszakkal szemben, valamint hogy indítsanak e célból tudatosító és kapacitásépítő programokat az egészségügyi, szociális és gondozási szolgáltatások, oktatási, képzési és foglalkoztatási szolgáltatások, a bűnüldözés és az igazságszolgáltatás szakemberei számára;

22. hangsúlyozza, hogy a munkahelyi erőszak és zaklatás elterjedt és súlyos hatásokkal járó jelenség, és hogy konkrét, uniós szintű intézkedésekre van szükség e kérdések kezelése, valamint a pszichológiai és szexuális zaklatás elleni küzdelem érdekében; rámutat, hogy többek között a házi gondozók, a háztartási alkalmazottak és a mezőgazdasági dolgozók esetében különösen gyenge a védelem és a láthatóság, és felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el az ILO 189. számú egyezményét, megerősítve a munkavállalók, különösen a nők jogait az informális gazdaságban, továbbá biztosítsa, hogy a panasztételi mechanizmusok megkülönböztetést mentesek, függetlenek, bizalmasak és minden nő számára hozzáférhetőek legyenek, és hogy konkrét intézkedéseket bocsássanak rendelkezésre a panaszosok védelmére a munkáltatók általi megtorlással és az újbóli áldozattá válással szemben; üdvözlí a Bizottság munkáltatóként tett azon kötelezettségvállalását, hogy új, átfogó jogi keretet fog elfogadni, amely a munkahelyi zaklatással szembeni megelőző és reaktív intézkedéseket tartalmaz;

23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem hivatkoznak a munkaerő kizsákmányolása céljából folytatott emberkereskedelem nemi dimenziójára, különösen a háztartási alkalmazottak esetében, mivel a családi otthon mint munkahely esetében a munkatevékenység ellenőrzésével és nyomon követésével kapcsolatos lehetőségek korlátozottak; emlékeztet „A női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban” című, 2016. április 28-i állásfoglalására, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az áldozatok azonosítására és védelmére szolgáló mechanizmusok javítása érdekében mozgítsák elő a nyomozásokat e területen, és vonják be a nem kormányzati szervezeteket, a szakszervezeteket, a hatóságokat és valamennyi polgárt a felderítési folyamatba;

24. mély aggodalmát fejezi ki a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás jellege, mértéke és súlyossága, valamint a nőkkel és lányokkal szemben a munkahelyen elkövetett erőszak valamennyi formájának súlyos hatásai miatt; üdvözlí e tekintetben a munka világában tapasztalható erőszakra és zaklatásra szóló, 190. sz. ILO-egyezményt, és felhívja a tagállamokat, hogy késedelem nélkül ratifikálják és hajtsák azt végre; felhívja továbbá az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be hatékony és kötelező erejű intézkedéseket az erőszak és a zaklatás meghatározására és tiltására a munka világában, ideértve a nemi szempontokra érzékeny, biztonságos és eredményes panasz- és vitarendezési

2021. január 21., csütörtök

mechanizmusokhoz, képzéshez és figyelemfelkeltő kampányokhoz, támogató szolgáltatásokhoz és jogorvoslatokhoz való tényleges hozzáférést;

25. úgy véli, hogy a nemi alapú erőszakot elszenvedő női munkavállalók számára biztosítani kell a jogot a munkaidejük csökkentésére vagy átszervezésére, valamint munkahelyük megváltoztatására; úgy véli, hogy a nemi alapú erőszakot szerepeltetni kell a munkahelyi kockázatértékelésekben;

26. elítéli a nők elleni erőszak felszámolását célzó isztambuli egyezményt szándékosan lejártni kívánó kampányt; aggodalmát fejezi ki az erős nemzetközi konszenzus alapján kialakított norma – a nők elleni erőszakkal és a nemi alapú erőszakkal szembeni zéró tolerancia – elutasítása miatt; rámutat, hogy ez az emberi jogok lényegi vonatkozásait, többek között az egyenlőség, az önállóság és a méltóság elvét kérdőjelezi meg; hangsúlyozza a civil társadalmi szervezetek kulcsfontosságú szerepét a nemi alapú erőszak elleni küzdelemben és az áldozatok támogatásában, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő finanszírozást az e célokat követő szervezetek számára; üdvözli az áldozatok jogaira vonatkozó új stratégia keretében – az erőszak áldozatává vált nők és lányok sajátos szükségleteinek kezelése tekintetében, különösen az áldozatok jogainak, védelmének és kártalanításának biztosítása érdekében – tett kötelezettségvállalást; felhívja a Tanácsot, hogy sürgősen fejezze be az isztambuli egyezmény uniós megerősítését és teljes végrehajtását, és hogy szálljon síkra amellett, hogy azt minden tagállam megerősítse;

27. hangsúlyozza, hogy fel kell ismerni és küzdeni kell az erőszak és a zaklatás minden formája ellen az oktatási rendszerben, az iskolákban, az egyetemeken, a szakmai gyakorlatokon, a szakmai továbbképzési programokban és minden más programban, az egész ágazatban;

28. üdvözli a nőket és lányokat – különösen aktivistákat, női politikusokat és más közéleti személyiségeket – aránytalan mértékben érintő kibererőszak (többek között online zaklatás, az internetes megfélemlítés és a szexista gyűlöletbeszéd) leküzdésére javasolt konkrét intézkedéseket; üdvözli ezzel összefüggésben azt a bejelentést, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály foglalkozik majd e jelenséggel is, és új keretbe foglalt együttműködést irányoz majd elő a technológiai platformokkal és az ikt-ágazatokkal annak érdekében, hogy ez utóbbiak megfelelő technikai intézkedésekkel – például megelőzési technikákkal és a káros tartalomra való reagálás mechanizmusaival – kezeljék a kérdést; sürgeti a tagállamokat és az EU-t, hogy a nőkkel szembeni erőszak minden formájának megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló irányelv keretében fogadjanak el további intézkedéseket, többek között kötelező erejű jogalkotási intézkedéseket az erőszak e formáinak leküzdése érdekében, és hogy a tagállamok kapjanak támogatást az érintett – többek között rendőrségi és igazságszolgáltatási – szervek képzéséhez szükséges eszközök kifejlesztéséhez minden szakaszban, a megelőzéstől és a védelemtől a bűnüldözésig, biztosítva egyúttal az alapvető jogok online védelmét;

29. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU joga nem tiltja kifejezetten a személyek nemi identitása és nemi önkifejezése alapján történő megkülönböztetést; megjegyzi, hogy az LMBTIQ+ személyek továbbra is megkülönböztetést, zaklatást és a munkaerőpiacról való kirekesztést tapasztalnak; emlékeztet az LMBTI-személyekkel kapcsolatos intézkedések listájának jövőjéről szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására⁽³⁶⁾, valamint és az LMBTI-személyekkel szembeni nyilvános megkülönböztetésről és gyűlöletbeszédéről szóló, 2019. december 18-i állásfoglalására⁽³⁷⁾; üdvözli minden idők első LMBTI-stratégiájának elfogadását, és felszólítja a Bizottságot, hogy kísérelje nyomon az LMBTI személyekkel kapcsolatos, a 2016–2019 közötti időszakra vonatkozó cselekvési listát, konkrét intézkedéseket fogadva el a szexuális irányultságon, a nemi identitáson, a nemi önkifejezésen és a nemi jellemzőkön alapuló munkahelyi hátrányos megkülönböztetés kezelésére;

30. üdvözli a közelmúltban elfogadott, az áldozatok jogaival minden időben először foglalkozó uniós stratégiát (2020-2025), amely foglalkozni fog a nemi alapú erőszak áldozatainak sajátos szükségleteivel, különösen a nők elleni pszichológiai erőszak sajátos jellegével és a nők mentális egészségére gyakorolt hosszú távú hatásaival; hangsúlyozza, hogy az áldozatok jogaira, védelmére és kártérítésére vonatkozó jogszabályok megerősítése érdekében foglalkozni kell az uniós jogszabályokban, például az isztambuli egyezményben a nők elleni erőszakra vonatkozó nemzetközi normákkal kapcsolatban jelenleg fennálló hiányosságokkal, és kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő javaslatot az áldozatok jogairól szóló irányelv felülvizsgálatára; hangsúlyozza, hogy az áldozatok jogairól szóló irányelv végrehajtása révén valamennyi áldozat számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférést, a végrehajtás azonban néhány tagállamban még mindig nem történt meg; kéri, hogy meglévő eszközök, például az európai védelmi határozat révén is folytassák az áldozatok jogainak előmozdítását;

31. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét a nemi alapú erőszak áldozatává vált vagy a családon belüli erőszakkal sújtott gyermekek drámai helyzetére, és sürgeti őket, hogy a családon belüli erőszak problémájának kezelése során vegyék figyelembe ezeket a helyzeteket;

⁽³⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0129.

⁽³⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0101.

2021. január 21., csütörtök

32. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy terjessze elő az emberkereskedelem felszámolására irányuló, régóta várt uniós stratégiát, és hangsúlyozza, hogy ebben egyértelműen el kell ismerni, hogy az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás nemi alapon történik, és a leginkább a nőket és lányokat sújtja; elismeri, hogy a béranyaság és reprodukció, illetve kényszerházasság, prostitúció és pornográfia céljára történő szexuális kizsákmányolás elfogadhatatlan, valamint az emberi méltóság és az emberi jogok megsértését jelenti; kéri ezért, hogy a stratégia alaposan vizsgálja meg a prostitúcióban részt vevő nők helyzetét, különös figyelmet fordítva a prostitúció szerepére a nőkkel és kiskorúakkal folytatott emberkereskedelemben az EU-ban és világszerte, valamint az internet kizsákmányolás céljából történő, egyre elterjedtebb felhasználására; hangsúlyozza az emberkereskedelem elleni küzdelem uniós koordinátorának fontos szerepét és munkáját, és sürgeti a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül nevezze ki az új koordinátort, hogy szorosan kövesse nyomon az emberkereskedelem elleni irányelv tagállamok általi végrehajtását; ragaszkodik a kereslet csökkentésére irányuló intézkedések és stratégiák beépítésének fontosságához;

33. felszólít a szexuális bűncselekményekre vonatkozó jogszabályok szigorítására, és hangsúlyozza, hogy a szexuális aktusnak mindig önkéntesnek kell lennie; felhívja a Bizottságot, hogy minden tagállamnak ajánlja a nemi erőszak fogalom meghatározásának nemzeti jogszabályaikban oly módon történő módosítására, hogy az a beleegyezés hiányán alapuljon;

34. üdvözli a nemi sztereotípiák elleni küzdelemre irányuló uniós szintű kommunikációs kampányt, valamint a férfiakra, fiúkra és a férfiaságkultúrára összpontosító, az erőszak megelőzését célzó intézkedéseket; egyértelműbb intézkedésekre szólít fel a pusztító férfiaságkultúra normáival kapcsolatban, mivel a nemi sztereotípiák a nemek közötti egyenlőtlenség kiváltó okai, és a társadalom minden területét érintik;

35. kéri, hogy fordítsanak több figyelmet és támogatást az erőszak áldozatai számára kialakított árvaházakra és nevelőotthonokra, amelyeket a Covid19-világjárvány során bezártak vagy amelyek befogadókapacitása erősen korlátozott, ami arra kényszerítette a nőket, illetve a fiatal lányokat és gyermekeket, hogy a bántalmazójuk otthonában kerüljenek karantén alá;

36. hangsúlyozza, hogy gyakran a nők elleni erőszak a fő oka annak, hogy a nők hajléktalanok lesznek; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a nők hajléktalansághoz vezető vagy azt meghosszabbító erőszak megelőzése érdekében;

37. üdvözli a női nemi szervek megcsonkítása, a kényszersterilizáció, a korai és kényszerházasság és az úgynevezett „becsület nevében elkövetett erőszak” elleni küzdelemre irányuló, a káros gyakorlatok megelőzéséről szóló ajánlás bejelentését (más jogszabályozás lehetőségét is fenntartva);

A nők és a gazdaság

38. ismételten felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább és javítsák a nemek szerint lebontott adatok gyűjtését⁽³⁸⁾, a statisztikákat, a kutatást és elemzést, valamint az intézményi és a civil társadalmi szervezetek adatgyűjtési és -elemzési kapacitásnövelésének támogatását és javítását célzó intézkedéseket, különös tekintettel a nők munkaerőpiaci részvételére és az olyan területekre, mint az informális foglalkoztatás, a vállalkozói készség, a finanszírozáshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a nem fizetett munka, a szegénység és a szociális védelmi rendszerek hatása; sürgeti továbbá az EIGE-t és az összes érintett uniós intézményt és ügynökséget, hogy dolgozzanak ki és építsenek be új mutatókat, például a dolgozói szegénységet, az időszegénységet, az időhasználat különbségeit, a (fizetett és/vagy fizetetlen) gondozói munka értékét, valamint a nők és férfiak körében többen között a munka és a magánélet egyensúlyáról szóló irányelv elfogadottságát; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel ezeket az adatokat politikai és programjai, valamint más uniós ügynökségek és intézmények nemi szempontú hatásvizsgálatainak hatékony végrehajtására;

39. támogatja a barcelonai célkitűzések felülvizsgálatát és felszólítja a tagállamokat, hogy – többek között a rendelkezésre álló uniós forrásokból is – biztosítsanak megfelelő beruházásokat a gondozási szolgáltatásokba és hosszú távú ápolási-gondozási szolgáltatásokba, valamint biztosítsanak megfizethető, hozzáférhető és magas színvonalú gyermek-gondozást, ideértve a kisgyermekkorú nevelést is, lehetővé téve különösen a fiatal anyák számára a munkavégzést és/vagy a tanulást, és ezzel összefüggésben emlékeztet a szociális jogok európai pillérének 11. alapelvére; kéri pénzügyi támogatás bevezetését és a bevált gyakorlatok megosztását azon tagállamok között, amelyek még nem érték el a célokat; üdvözli továbbá, hogy iránymutatásokat dolgoztak ki a tagállamok számára a szociális, gazdasági és adópolitikákkal kapcsolatos hátráltató pénzügyi tényezők felszámolása tekintetében; hangsúlyozza, hogy a gondozók és a keresők arányának kiegyenlítését ezen erőfeszítések középpontjába kell állítani, és ezzel összefüggésben első lépésként üdvözli a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről szóló irányelvet;

⁽³⁸⁾ Ld. a Parlament 2020. január 30-i, a nemek közötti bérszakadékról szóló állásfoglalását.

2021. január 21., csütörtök

40. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő európai gondozási megállapodásra irányuló javaslatot, átfogó megközelítést alkalmazva valamennyi gondozási igény és szolgáltatás tekintetében, valamint minimumkövetelményeket és minőségi iránymutatásokat határozva meg az egész életciklusra kiterjedő gondozásra vonatkozóan, beleértve a gyermekeket, az időseket és a hosszú távú szükségletekkel rendelkező személyeket is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat bontott adatok gyűjtésére a gondozási szolgáltatások nyújtására vonatkozóan; sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsan és teljes körűen ültessék át és hajtsák végre a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet (biztosítva a munka és a magánélet közötti méltányos részarányt), és felkéri őket, hogy olyan intézkedések bevezetésével lépjenek túl az irányelv minimumszabályain, mint a teljes mértékben fizetett szabadság, a férfiak gondozóként betöltött egyenlő szerepének előmozdítása, ily módon kezelve a nemi sztereotípiákat az apasági/szülési szabadság igénybevétele során, a nem hivatásos gondozók szerepének elismerése a szociális biztonsághoz való hozzáférésük és nyugdíjjogosultságuk biztosítása révén, a fogyatékossgal élő vagy hosszan tartó betegségben szenvedő személyeket vagy időseket gondozó szülők és/vagy családtagok sajátos kihívásaihoz és szükségleteihez igazított szolgáltatások támogatása, rugalmas munkafeltételek, amelyek nem vezetnek a munkavállaló bérének vagy a szociális és munkavállalói jogokhoz és juttatásokhoz való hozzáféréseinek csökkenéséhez, és amelyek tiszteletben tartják a munkavállalók azon jogát, hogy kijelentkezzenek a munkahelyi hálózathoz. sürgeti a Bizottságot, hogy évente, szorosan és rendszeresen kövesse nyomon a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv tagállamok általi végrehajtását;

41. olyan megfizethető és jó minőségű gyermekgondozási és tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokra szólít fel, amelyek – különösen a nők esetében – lehetővé teszik a munkába való visszatérést, és elősegítik a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúlyt;

42. hangsúlyozza, hogy bölcsődei és iskola előtti oktatási hálózatot kell létrehozni: rámutat, hogy ez széles körű társadalmi felelősség, és egyetemes szolgáltatásnak kell lennie, amely ténylegesen elérhető minden gyermek és család számára, akik használni kívánják ezt a hálózatot;

43. ösztönzi a tagállamokat, hogy a bevált gyakorlatok összegyűjtése alapján mind a nők, mind a férfiak javára vezessenek be „gondozási jóváírásokat” a családtagok házi gondozása és a hivatalos gondozási szabadságok – például szülési, apasági és szülői szabadság – támogatása céljából a munkaviszonyból való kimaradások ellentételezésére, és ezeket a jóváírásokat méltányosan számítsák be a nyugdíjjogosultságokba; úgy véli, hogy ezeket a jóváírásokat rövid, meghatározott időtartamra kell adni annak érdekében, hogy ne mélyüljenek tovább a sztereotípiák és az egyenlőtlenségek;

44. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre konkrét intézkedéseket az idős- és nyugdíjaskori szegénység elleni küzdelem érdekében, a nyugdíjak emelése és a szociális támogatások növelése révén; úgy véli, hogy fel kell számolni a nyugdíjas férfiak és nők közötti jövedelmi egyenlőtlenségeket, és ehhez a nyugdíjak növelésére, valamint az állami, egyetemes és szolidaritáson alapuló szociális biztonsági rendszerek fenntartására és megerősítésére van szükség, biztosítva azok újraelosztó jellegét és a méltányos és tisztességes jövedelmet a munkával töltött élet után, garantálva az állami szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságát jogokkal járó munkahelyek teremtésével és a bérek növelésével;

45. felhívja a Bizottságot, a Parlamentet és a Tanácsot, hogy a következő többéves pénzügyi kereten és a „Next Generation EU” helyreállítási terven belüli programok kidolgozása során alaposan vizsgálják meg a nők munkaerőpiaci igényeit és részvételét, valamint a horizontális és vertikális munkaerőpiaci szegregáció kérdését;

46. úgy véli, hogy kiemelt fontosságú a család támogatását célzó intézkedések meghozatala, többek között megfelelő és megfizethető gyermekgondozási létesítmények biztosítása, pozitívan hozzájárulva a nők munkaerőpiaci részvételéhez és nyugdíjba vonulási kilátásaihoz;

47. üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását, amely szerint 2022-ig nyomon követi a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv nemzeti jogba történő helyes és az előírásoknak megfelelő átültetését, és biztosítja annak teljes körű végrehajtását;

48. felhívja a Bizottságot, hogy a gondozási különbségeket vizsgáló tanulmány részeként gyűjtsön adatokat – az európai gondozási stratégiára irányuló kezdeményezés alapjául – a különböző típusú gondozási szolgáltatásokról (gyermekgondozás, idősgondozás, fogyatékossgal élő vagy tartós ápolást igénylő személyek gondozása); megjegyzi, hogy a szóban forgó stratégiának tiszteletben kell tartania a tagállamok Szerződésekben meghatározott hatásköreit, de törekednie kell arra is, hogy javítsa az együttműködést és az összes olyan intézkedés koordinálását, amely előnyös lehet az EU-ban élő házi gondozók és az általuk gondozott személyek számára; hangsúlyozza, hogy az európai szintű koordináció az uniós alapok hatékony felhasználásával párosulva hozzájárulhat a minőségi, hozzáférhető és kifizethető gondozási szolgáltatások kialakításához;

2021. január 21., csütörtök

49. üdvözli a Tanácsnak az „általános mentesítő záradék” aktiválásáról szóló döntését, és felhívja a tagállamokat, hogy új minőségi munkahelyek létrehozása és a válság társadalmi-gazdasági következményeinek enyhítése érdekében fektessenek be a közszolgáltatásokba, többek között az ingyenes gyermek- és egészségügyi ellátásba is; úgy véli, hogy a megszorító intézkedések hosszú távon káros következményekkel járnak, különösen a nőkre, ezért ilyen intézkedéseket a Covid19 okozta válság utáni időszakban nem szabad végrehajtani;

50. üdvözli a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszközt (SURE); felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a SURE foglalkozzon a nők jövedelemkiesésével;

51. hangsúlyozza, hogy a lakosság szükségleteinek kielégítése és a nők függetlenségéhez, egyenlőségéhez és emancipációjához való hozzájárulás érdekében jelentősen fokozni kell a szolgáltatásokba, különösen az egészségügybe, az oktatásba és a közlekedési szolgáltatásokba történő beruházásokat;

52. üdvözli, hogy a Bizottság kötelező intézkedéseket fog előterjeszteni a bérek átláthatósága tekintetében, ami hasznos eszköz lehet az ugyanabban az ágazatban tapasztalható különbségek és megkülönböztetés feltárása és a nemek közötti bérszakadék áthidalása szempontjából; sajnálatát fejezi ki azonban e javaslat közzétételének késedelme miatt, és kéri a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül terjessze elő a javaslatot; hangsúlyozza e tekintetben a teljes körű együttműködés fontosságát és annak jelentőségét, hogy a nemzeti gyakorlatokkal és hagyományokkal összhangban valamennyi érdekelt felet bevonják a folyamatba; rámutat azonban arra, hogy különböző foglalkoztatási ágazatokban továbbra is foglalkozni kell a férfiak és a nők „egyenlő munkáért vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazásának” kérdésével, felszámolva az egyenlő értékű munka esetében fizetett bérek különbségeit a nemi alapon szegregált munkaerőpiacon, ahol a főként nőket foglalkoztató egyes ágazatokban alacsonyabbak a bérszintek – például az ápolási, a gondozási, a kiskereskedelmi, az eladási és az oktatási ágazatban – mint a több férfit foglalkoztató feldolgozóiparban vagy műszaki szakmákban; határozottan ajánlja a nők és férfiak egyenlő értékű munkájáért járó egyenlő díjazás elvének beépítését, amely a következőképpen határozható meg: „A munkát egyenlő értékűnek kell tekinteni, ha két olyan munkavállalói csoport összehasonlítása alapján, amelyek nem önkényes módon jöttek létre, az elvégzett munka összehasonlítható, figyelembe véve olyan tényezőket, mint a munkafeltételek, a munkavállalókra ruházott felelősség mértéke, valamint a munkával kapcsolatos fizikai vagy szellemi követelmények”; rámutat, hogy e célból nemi szempontból semleges munkaértékelési eszközöket és osztályozási kritériumokat kell kidolgozni;

53. üdvözli az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás jelenlegi keretének a Bizottság által elvégzett értékelését, a munka világában a nemek közötti egyenlőség javításáról szóló konzultációs folyamat megindítását, a nyugdíjak megfelelőségéről szóló közlő jelentést, valamint a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekben a pályafutás gondozási feladatok miatti szünetelése tekintetében nyújtott nyugdíjjóváírások lehetőségének megfontolását;

54. felhívja a Bizottságot, hogy az egyenlő díjazásról szóló uniós jogszabályok érvényesülését és végrehajtását illetően nemrég elvégzett vizsgálat alapján és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban a következő év során nyújtsa be a 2006/54/EK irányelv módosítását; ennek a módosításnak tartalmaznia kell az „egyenlő értékű munka” fogalmának valamennyi foglalkozási ágazatra kiterjedő, a nemi dimenziót is magában foglaló meghatározását, utalnia kell a megkülönböztetés halmozott formáira, és kiegészítő intézkedésekről kell rendelkeznie az irányelv végrehajthatóságának biztosítása céljából;

55. Az Európai Parlament 2020. január 30-i állásfoglalása a nemek közötti bérszakadékról; felszólít a nemek közötti bérszakadékokra vonatkozó cselekvési terv azonnali – és 2020 végéig lezárandó – felülvizsgálatára és ambiciózus új változatának megalkotására, amelynek egyértelmű célokat kell kitűznie a tagállamok számára a nemek közötti bérszakadék következő ötéves időszakbeli csökkentéséhez, továbbá biztosítania kell, hogy e célokat figyelembe vegyék az országspecifikus ajánlásokban; kiemeli különösen, hogy az új cselekvési tervnek interszekcionális szempontot is tartalmaznia kell; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonják be a szociális partnereket és a civil társadalmi szervezeteket a nemek közötti bérszakadék megszüntetésére irányuló új politikák kidolgozásába, valamint javítsák és fejlesszék tovább a statisztikákat, a kutatást és az elemzést a nemek közötti bérszakadék megszüntetése terén elért eredmények jobb mérése és nyomon követése érdekében, különös figyelmet fordítva a megkülönböztetés többszörös és interszekcionális formáival szembesülő csoportokra; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson figyelmet a nyugdíjszakadékhoz vezető tényezőkre, és támogassa a tagállamoknak a nyugdíjszakadék csökkentésére irányuló intézkedéseit azáltal, hogy létrehozza a nemek közötti nyugdíjszakadék mutatóját a nők által életük során tapasztalt halmozott egyenlőtlenségek értékelésére;

56. megjegyzi, hogy az adópolitikák különböző hatást gyakorolnak a háztartások különböző típusaira; hangsúlyozza, hogy az egyéni adózás alapvető fontosságú lehet a nők méltányos adóztatásának megvalósítása szempontjából; hangsúlyozza, hogy bizonyos adózási formák negatív hatást gyakorolnak a nők foglalkoztatási arányára és gazdasági függetlenségére, és megjegyzi, hogy a nők munkaerő-piaci részvételét segítő ösztönzők megerősítése érdekében optimalizálni kell az adópolitikákat; felhívja a figyelmet a közös adóztatásnak a nemek közötti nyugdíjszakadékokra gyakorolt lehetséges negatív következményeire; hangsúlyozza, hogy az adórendszereknek el kell mozdulniuk attól az

2021. január 21., csütörtök

előfeltevéstől, hogy a háztartások összevonják és egyenlően megosztják pénzeszközeiket; hangsúlyozza, hogy sok európai nőre súlyos hatást gyakorol a „menstruációs szegénység” (a menstruációs higiéniai termékek magas ára és e termékek számos tagállamban tapasztalható magas szintű adóztatása miatt), ezért sürgeti a tagállamokat, hogy lépjenek fel a közvetett adóügyi megkülönböztetés e formájával és a menstruációs szegénységgel szemben;

57. emlékeztet arra, hogy a finanszírozásnak és az adópolitikának van erőteljes nemi összetevője van; üdvözlí a Bizottság elkötelezettségét a nemek közötti esélyegyenlőség a többéves pénzügyi keretben és különösen az Európai Szociális Alapban történő általános érvényesítése mellett, a nők munkaerő-piaci részvételének, a munka és a magánélet közötti egyensúly elősegítésének és a női vállalkozói szellem előmozdításának a támogatása érdekében, ugyanakkor sajnálja, hogy az új többéves pénzügyi keretből és a strukturális alapokból hiányzik a nemek közötti egyenlőség figyelembevétele; felhívja a Bizottságot, hogy még inkább mozdítsa elő és javítsa a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés alkalmazását, a tagállamokat pedig arra, hogy integrálják a nemi dimenziót az adópolitikákba, többek között vizsgálják meg az adóügyi politikákat a nemek egyenlőségének szempontjából, a nemi alapú elfoglaltság felszámolása érdekében;

58. ismételten hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter folyamatának különböző szakaszaiban nagyobb hangsúlyt kell fektetni a nemek közötti egyenlőségre, és kéri, hogy az Európa 2020 stratégiát követő programban vezessenek be a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó pillért és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó átfogó célkitűzést; sürgeti a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó egyértelmű mutatók beépítését, valamint statisztikai módszerek és elemzések kidolgozását a nemek közötti egyenlőség terén elért haladás nyomon követésére, interszekcionális szempontokkal a szociális eredménytáblában azonosított országspecifikus kihívások tekintetében;

59. hangsúlyozza, hogy világviszonylatban az egészségügyi és szociális munkavállalók 70 %-a nő, akik gyakran csak minimálbért kapnak és bizonytalan munkakörülmények között dolgoznak, és felszólít a bérek és a munkakörülmények kiegyenlítésére az erősen elnőiesedett ágazatokban, például a gondozásban, az egészségügyben és a kiskereskedelemben, valamint a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék és a munkaerőpiaci szegregáció felszámolására;

60. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel konzultálva dolgozzanak ki kifejezetten a frontvonalbeli szakmákra irányuló, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági iránymutatásokat annak érdekében, hogy jövőbeli járványok esetén megvédjék e szakmák munkavállalóit; hangsúlyozza, hogy a munkafeltételekben – például a távmunkában – bekövetkező változások, miközben lehetőséget kínálnak a rugalmas munkafeltételek kialakítására, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly javítására, hatással lehetnek emellett a munkahelyi hálózathoz való kijelentkezés lehetőségére, továbbá növelhetik a munkaterhet, és ez a nőket a férfiaknál jóval nagyobb mértékben érinti, mivel főleg vagy hagyományosan rájuk hárul az otthoni és családi gondozás szerepe; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy terjesszen elő a munkahelyi hálózathoz való kijelentkezéshez való jogról szóló, nemi szempontból érzékeny jogalkotási javaslatot, valamint a munkahelyi mentális jólétről szóló irányelvet, amelynek célja a szorongás, a depresszió és a kiégés mint foglalkozási megbetegedések elismerése, továbbá hozzon létre mechanizmusokat ezek megelőzése és az érintett munkavállalók munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedése érdekében, és könnyítse meg egy olyan uniós jogi eszköz elfogadását, amely megvédi a munkavállalókat a munkahelyi mentális betegségektől;

61. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 92/85/EGK irányelvet annak biztosítása érdekében, hogy a nők – Európában mindenütt – a férfiakkal azonos alapon élvezhessék a munkavállalók szabad mozgásának előnyeit⁽³⁹⁾;

62. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak bizonyítékokon alapuló, megfelelően megtervezett munkaerő-piaci politikákat és reformokat kell előterjeszteniük, amelyek ténylegesen javítják a nők munkakörülményeit, és fokozzák a minőségi foglalkoztatást;

63. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő európai szintű szociális védelmi stratégiát a munkavállalók szabad mozgásának és különösen a szegénység feminizációjának a kezelésére, különös tekintettel a nők által vezetett, egyszerűs háztartásokra;

64. hangsúlyozza, hogy az esélyegyenlőség és a nők magasabb szinteken történő munkaerőpiaci részvétele növelheti a munkahelyek számát, a gazdasági jólétet és a versenyképességet Európában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tűzzenek ki célokat a bizonytalan munkahelyek és a nem önként vállalt részmunkaidős foglalkoztatás mérséklésére a nők munkaerőpiaci helyzetének javítása érdekében;

65. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon külön megközelítést az egyedülálló anyákra vonatkozóan, mivel az egyedülálló anyák gazdasági szempontból különösen kiszolgáltatottak, gyakran kevesebbet keresnek, mint a férfiak, és nagyobb valószínűséggel lépnek ki a munkaerőpiacról, amikor szülővé válnak; felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben javítsa a tartásdíjak határokon átnyúló behajtására vonatkozó meglévő jogi eszközök végrehajtását, és hívja fel a nyilvánosság figyelmét azok elérhetőségére; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a tagállamokkal a tartásdíj-behajtással kapcsolatos gyakorlati problémák azonosítása érdekében a határokon átnyúló helyzetekben, és dolgozzon ki eszközöket a fizetési kötelezettségek hatékony érvényesítésére;

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/54/EU irányelve (2014. április 16.) a munkavállalók szabad mozgásával összefüggésben a munkavállalóknak biztosított jogok gyakorlását megkönnyítő intézkedésekről (HL L 128., 2014.4.30., 8. o.).

2021. január 21., csütörtök

66. megjegyzi, hogy a nők munkaerőpiaci részvétele alacsonyabb, mint a férfiaké; hangsúlyozza a jövedelemadó csökkentésének fontosságát a munkaerő-piaci részvétel ösztönzésében;

67. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket a nők munkaerőpiacon történő megkülönböztetésének leküzdése érdekében;

68. emlékeztet arra, hogy a munka világa továbbra is egyenlőtlen a jövedelem, a karrierkilátások, az elnőiesedett ágazatok, a szociális védelemhez, az oktatáshoz és a képzéshez való hozzáférés tekintetében; emlékeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőség megvalósítása érdekében ezekkel a szempontokkal mind foglalkozni kell;

69. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a férfiak és a nők egyenlő munkaerő-piaci részvételét és lehetőségeit, és vegyék fel a harcot a szegénység feminizációjának valamennyi formájával szemben, beleértve az időskori szegénységet, különösen azáltal, hogy a nemek közötti nyugdíszakadék megszüntetése érdekében figyelembe veszik a nemi szempontokat a megfelelő nyugdíjjogosultság rendelkezésre állása és hozzáférhetősége terén, valamint javítják a munkakörülményeket az elnőiesedett ágazatokban és szakmákban, mint a vendéglátás, a turizmus, a takarítási szolgáltatások és a gondozási ágazat; rámutat arra, hogy fontos lenne megszüntetni a jellemzően nők által végzett munkák kulturális alulértékelését, valamint a szóban forgó sztereotípiákkal szembeni küzdelem szükségességére és a nők atipikus foglalkoztatási formákban való felülreprezentáltságára; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyenlő bánásmódot a migráns nők számára (többek között a szakmai képesítések elismerési rendszerének felülvizsgálata révén), valamint a nők egyéb, különösen kiszolgáltatott csoportjai számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ágazati szinten erősítsék meg a kollektív tárgyalások hatókörét és a szociális partnerek bevonását a politikai döntéshozatalba, a stabil és minőségi munkahelyek támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy a női vállalkozók kezdeményezéseit ösztönző és támogató stratégiákra van szükség;

70. megjegyzi, hogy az egyre bővülő hagnigazdaságnak megvannak a következményei a munkavállalókra nézve, körükben ugyanis kevesebb a szakszervezeti tag, munkájuk pedig bizonytalan lehet olyan tényezők miatt, mint például a változó munkaidő és jövedelem, a munkavállalói jogvédelmük hiánya, a társadalombiztosítás és a nyugdíjak kiszámíthatatlansága vagy a munkahelyi előmenetelhez és az átképzéshez való hozzáférés hiánya; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fentiekhez kapcsolódó kiszámíthatatlanság és bizonytalanság – amelyet tovább súlyosbít a jelenlegi válság miatti bezártság – különösen kedvezőtlen hatást gyakorol a nőkre, akik továbbra is a gondozási terhek viselői a nemek szerint erősen tagozódó munkaerőpiacon, elsősorban pedig azokra, akik interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülnek; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre célzott szociális védelmi intézkedéseket a gigagazdaságban szabadúszóként és munkavállalóként dolgozó nők számára; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a 2010/41/EU irányelv végrehajtását;

71. üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását, amely szerint cselekvési tervet fogad el majd a szociális jogok európai pillérének végrehajtására; hangsúlyozza, hogy a pillér 2. és 3. alapelveivel összhangban interszekcionális megközelítést alkalmazva érvényesíteni kell a nemi dimenziót;

72. hangsúlyozza, hogy a médiaágazatban nagy a nemek közötti bérszakadék, és hogy a női újságírók a férfiakhoz képest nagyobb valószínűséggel szembesülnek zaklatással, erőszakkal, szexizmussal és hátrányos megkülönböztetéssel; emlékeztet a szociális jogok európai pillérének a tisztességes munkakörülményekről szóló második fejezetére; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy biztosítsák a tisztességes és biztonságos munkafeltételekhez való jogot a médiaágazatban dolgozó valamennyi munkavállaló számára;

73. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a migráns és menekült nők egészségügyi ellátáshoz, foglalkoztatáshoz, élelmiszerhez és információs szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek biztosítása, valamint a védelmi kockázatok – különösen a férfiak és nők közötti erőszak és a nőkereskedelem – enyhítése érdekében;

74. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak határozott intézkedéseket azon vállalkozások szankcionálására, amelyek nem tartják be a munkaügyi jogszabályokat, és megkülönböztetést alkalmaznak a férfiak és a nők között; úgy véli továbbá, hogy feltételrendszert kell alkalmazni az uniós források olyan vállalatok számára történő odaítélésekor, amelyek magas szintű munkaügyi normákat vezettek be, és nem alkalmaznak hátrányos megkülönböztetést a nőkkel szemben;

75. sürgeti a Bizottságot, hogy kampányoljon a gazdasági döntéshozói pozíciókban dolgozó nők számának növelése érdekében, kiemelve ennek gazdasági és társadalmi előnyeit és megosztva a bevált gyakorlatokat, például a vállalatok esélyegyenlőség terén mutatott teljesítményének mérésére szolgáló nyilvános mutatókat; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy folytassa a munkát a tagállamokkal, valamint az EU jelenlegi elnökségével és jövőbeli elnökségeivel a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv elfogadása Tanács általi blokkolásának feloldása érdekében, valamint a tagállamokkal együtt dolgozzon ki stratégiát a különböző háttérű nők döntéshozói szerepekben való érdemi képviselésére, többek között az összes uniós intézményben is;

76. emlékeztet arra, hogy a nők alulreprezentáltsága a politikában és a közéletben árt az intézmények és a demokratikus folyamatok jó működésének; felhívja ezért a tagállamokat, hogy a nemzeti, regionális és helyi szintű döntéshozatal során ösztönözzék és támogassák a férfiak és nők kiegyensúlyozott részvételének megkönnyítését célzó intézkedéseket;

2021. január 21., csütörtök

77. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket az „üvegplafon” jelensége elleni küzdelem céljából, ideértve a hosszabb szülői szabadságot, a magas színvonalú, megfizethető gyermekgondozáshoz való hozzáférést, valamint a munkaerőpiacon az előléptetésekhez kapcsolódó közvetlen és közvetett hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöbölését;

78. üdvözli a nemek közötti egyenlőség támogatását a választott testületekben, így az Európai Parlamentben is; felhív kötelező intézkedések, például kvóták bevezetésére, és hangsúlyozza, hogy e tekintetben az Európai Parlamentnek szerepmódként kell szolgálnia; üdvözli továbbá a Bizottság azon bejelentését, hogy jó példával kíván elől járni a vezetői tisztségek tekintetében, és olyan stratégiák kidolgozására szólít fel, amelyek garantálják a különböző háttérű nők érdemi képviseletét az Európai Bizottság döntéshozói szerepkörében; tudomásul veszi a jelenlegi Bizottság összetételében ennek érdekében már megtett az erőfeszítéseket, és hangsúlyozza, hogy ugyanilyen ambícióra van szükség a Parlament esetében is; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be kötelező kvótákat választási rendszereikben annak érdekében, hogy biztosítsák a nők és férfiak egyenlő képviseletét mind az európai, mind a nemzeti parlamentekben;

79. üdvözli a Bizottság azon elkötelezettségét, hogy előmozdítja a nők választóként és jelöltként való részvételét a 2024-es európai parlamenti választásokon; hangsúlyozza e tekintetben, hogy felül kell vizsgálni a választási törvényt annak biztosítása érdekében, hogy ideiglenesen helyettesíteni lehessen az anyasági, apasági vagy szülői szabadsághoz való jogukkal élő európai parlamenti képviselőket; felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően vizsgálja felül a választási törvényt, és felhívja a Tanácsot, hogy hagyja jóvá ezt a felülvizsgálatot;

80. kéri annak biztosítását, hogy a nők a vidéki területeken is képesek legyenek megvalósítani az életre vonatkozó terveiket; rámutat, hogy rendelkezésre kell bocsátani az ehhez szükséges infrastruktúrát, új üzleti területeket kell kialakítani, meg kell könnyíteni a munkába való visszatérést és ösztönözni kell a partnerek széles körének bevonását a nők munkaerőpiaci hozzáféréseinek támogatása, ösztönzése, megkönnyítése és előmozdítása, az egyenlő lehetőségek biztosítása és a társadalmi kohézió erősítése érdekében a falvakban;

81. hangsúlyozza a nők aktív és kulcsfontosságú szerepét a vidéki térségek gazdaságában, és sajnálja, hogy továbbra is jelentős különbségek vannak a nemek között a mezőgazdasági foglalkoztatáson belül, valamint a szociális biztonsághoz, a képzéshez, a szülési szabadsághoz és az öregségi nyugdíjakhoz való hozzáférés tekintetében; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy különösen támogassák a nőket célzó projekteket, amelyek a mezőgazdaságban elfoglalt piaci helyzetük megerősítése érdekében új munkahelyek potenciális forrását jelentő, innovatív mezőgazdasági tevékenységeket hoznak létre a vidéki és elnéptelenedett térségekben; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy azonosítsa a közös agrárpolitika (KAP) második pillére szerinti finanszírozási lehetőségeket a nők földhöz való hozzáféréseinek javítása és a munkakörülmények kezelése érdekében a vidéki térségekben, különösen az idénymunkások tekintetében;

82. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a szegénység és a bizonytalan foglalkoztatás női problémává válása elleni küzdelemre irányuló konkrét intézkedések és konkrét alapok előterjesztésére irányuló erőfeszítéseit, különösen a megkülönböztetés többféle formájával szembesülő nőkre összpontosítva;

83. megismétli a Bizottsághoz és a tagállamokhoz intézett, „A női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban” című, 2016. április 28-i európai parlamenti állásfoglalásában szereplő felhívását; sürgeti a Bizottságot, hogy vezessen be olyan keretet a háztartási munka és gondozás professzionalizálására, amely a kapcsolódó szakmák és készségek elismeréséhez és szabványosításához, valamint a karrierépítés lehetőségéhez vezet, valamint ösztönözze a tagállamokat, hogy hozzanak létre professzionalizációs, képzési, folyamatos készségfejlesztési és elismerési rendszereket a nők háztartási és gondozói képesítései területén, továbbá állami foglalkoztatási hivatalokat a professzionalizálódás megerősítése érdekében;

84. felhívja a tagállamokat, hogy az előadóművészeti ágazaton belül mozdítsanak elő és dolgozzanak ki olyan politikákat, amelyek valamennyi tevékenység során tiszteltetben tartják az esélyegyenlőség és a nemek közötti egyenlőség értékét, különös tekintettel a hosszú távú különbségek és egyenlőtlenségek, mint például a zenei ágazaton belüli, nemek közötti szakadék negatív hatásainak enyhítésére, ahol minden régióban és Európában nagyjából 70-30 % a férfiak és nők aránya, és a nők a nyilvántartott zeneszerzők és dalírók legfeljebb 20 %-át teszik ki, átlagban 30 %-kal kevesebbet keresnek, mint az ágazatban dolgozó férfiak, a koncerteken előadott klasszikus műveknek csak 2,3 %-át szerzik és a hangfelvételek mindössze 15 %-ának jogdíját birtokolják;

85. aggódalmát fejezi ki a társadalmi mobilitás korlátai miatt, amelyek akadályozzák a nők munkavégzési mobilitását; hangsúlyozza, hogy javítani kell a munkaerő mobilitásának lehetőségeit az Unión belül;

2021. január 21., csütörtök

Digitális politikák a nemek közötti egyenlőség szolgálatában

86. sajnálja, hogy a nők az oktatásban, a képzésben és a foglalkoztatásban alulreprezentáltak a digitális gazdaságban, a mesterséges intelligencia, az ikt és a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területén, és rámutat annak veszélyére, hogy ez a mesterséges intelligencia és más programok programozása során erősítheti és gyarapíthatja a sztereotípiákat és a nemi alapú elfogultságot; hangsúlyozza a digitális átállás által a nők és lányok számára kínált előnyöket és lehetőségeket, ugyanakkor felhívja a figyelmet a potenciális kihívásokra is, és sürgeti a Bizottságot, hogy az egységes piaci stratégia és a digitális menetrend végrehajtása során biztosítsa a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló konkrét intézkedések elfogadását, egyértelmű kapcsolatot biztosítva a sztereotípiák megszüntetésére irányuló kötelezettségvállalások és a nők gazdasági függetlenségének biztosítására irányuló átfogó intézkedések között a digitális munkaerőpiac kialakítása során; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon konkrét intézkedéseket arra, hogy a technológiákat és a mesterséges intelligenciát alakítsák át a nemi sztereotípiák felszámolását szolgáló eszközökké, és tegyék lehetővé és a nők számára a megjelenést és a tartós részvételt a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (STEM), valamint az ikt szakterületein;

87. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a foglalkoztatás terén tapasztalható horizontális és vertikális szegregációval és a megkülönböztető gyakorlatokkal a munkaerő-felvétellel és az előléptetéssel kapcsolatos döntések során, ideértve a marginalizált csoportokból származó nők munkaerő-piaci integrációját előmozdító politikákat is;

88. kéri a hagyományos nemi szerepeket, valamint a munkahelyeknek és tevékenységeknek tulajdonított nemi jellegű sajátosságok lebontását, előmozdítva a továbbra is fennálló előítéletek és nemi sztereotípiák leküzdéséhez szükséges társadalmi változást; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy e szempontokat a tanulmányi és pályaválasztási folyamatban részt vevő valamennyi szereplővel tudatosítani kell;

89. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az idősebb nők, a vidéki térségekben élő nők, valamint a hátrányos helyzetű és az új technológiákhoz korlátozottan hozzáférő nők és lányok hozzáférjenek a digitális készségekhez és fejlesszék azokat annak érdekében, hogy továbbra is kapcsolódhassanak az aktív élethez, és könnyebb legyen számukra a barátokkal és rokonokkal való kapcsolattartás;

90. üdvözlí a Bizottság kötelezettségvállalását, hogy az Európai horizont programot arra használja fel, hogy betekintést és megoldásokat nyújtson a mesterséges intelligenciával kapcsolatos esetleges nemi alapú elfogultság kezelésére; kéri azonban, hogy minden lehetséges finanszírozást olyan projektek támogatására használjanak fel, amelyek digitális készségeik fejlesztésére ösztönzik a lányokat és a nőket, és megismertetik velük a természettudományokat, a technológiát, a műszaki tudományokat és a matematikát;

91. megjegyzi, hogy olyan események idején, mint amilyen a jelenlegi koronavírus-járvány, a távmunka és a távoli munkavégzés szerepe nő, és lehetőségei gyarapodnak; felhívja a Bizottságot, hogy a stratégiába a munka és a magánélet közötti egyensúly eléréséhez szükséges fontos tényezőként építse be a távmunka szerepét;

A nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése valamennyi uniós szakpolitikában és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák finanszírozása

92. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés alapvető eszközök a különböző szakpolitikai intézkedések és költségvetésben való felhasználásuk férfiakra és nőkre gyakorolt hatásainak értékeléséhez és a célzott alkalmazáshoz, és ezeket a politikai döntéshozatali folyamat és a költségvetési intézkedések során mindvégig alkalmazni kell;

93. ismételten hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjának érvényre juttatása a nemek közötti egyenlőség megvalósításának fontos, szisztematikus megközelítése; üdvözlí ezért a Bizottság újonnan létrehozott esélyegyenlőségi munkacsoportját, felhív annak megfelelő képzésére és finanszírozására, valamint kéri, hogy e csoport rendszeresen számoljon be munkájáról a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságnak; hangsúlyozza az átláthatóság jelentőségét, valamint a különböző háttérű nőjogi és a civil társadalmi szervezetek bevonásának fontosságát; nyomatékosan kéri a Bizottságot olyan rendelkezések meghozatalára, amelyek kötelezővé teszik a Főigazgatóság számára a munkacsoport hozzájárulásainak figyelembevételét, és hogy dolgozzon ki képzést a személyzet minden tagja számára, valamint ellenőrizze és értékelje a munkacsoport megbízásának teljesülését;

94. felhívja a Bizottságot, a Parlamentet és a Tanácsot, hogy az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott közös agrárpolitikai stratégiai tervekben keresztül hozzanak létre tematikus alprogramot a vidéki térségekben élő nők számára; hangsúlyozza, hogy ezen alprogramnak arra kell törekednie, hogy az agroturizmushoz és a digitális falvak fejlesztéséhez kapcsolódó lehetőségek kihasználásával ösztönözze a nők foglalkoztatását, fokozza a nők vállalkozói kedvét, és javítsa a női mezőgazdasági termelők földhöz, hitelhez és pénzügyi eszközökhöz való hozzáférését, készségeit és teljesítményét az oktatás, a képzés és tanácsadási szolgáltatások, a helyi akciócsoportokban való fokozott részvétel, valamint a Leader program keretében helyi partnerségek kialakítása révén; e tekintetben kéri uniós források elkülönítését jobb élet- és munkakörülmények kialakítására a vidéki térségekben, beleértve a szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférést és az infrastruktúra fejlesztését, és különös tekintettel a széles sávú internethez való hozzáférésre, valamint a vállalkozói kezdeményezések és a hitelhez jutás támogatására, ezáltal erősítve a nők szerepvállalását a vidéki térségekben; felhívja a tagállamokat, hogy osszák meg egymással a mezőgazdasági

2021. január 21., csütörtök

ágazatban dolgozó segítő házastársak szakmai státuszával kapcsolatos bevált gyakorlatokat, ezáltal foglalkozva a nők szociális biztonságához fűződő jogaival, többek között a szülési szabadsággal vagy a nyugdíjjogosultsággal, és kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki iránymutatást e tekintetben;

95. felhívja a Bizottságot, hogy uniós programokon és alapokon keresztül mozdítsa elő a nők vállalkozói készségét, valamint kölcsönökhöz és sajáttőke-finanszírozáshoz való hozzáférését, és üdvözlí, hogy a Bizottság 2020-ban új intézkedéseket kíván bevezetni a nők által vezetett induló vállalkozások és innovatív kis- és középvállalkozások támogatására, és a Horizont Európa keretében megerősíti a nemek közötti egyenlőség szempontját; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó tervek kérelmezőktől való megkövetelése kulcsfontosságú eszköz az előrelépéshez e területen; hangsúlyozza, hogy népszerűsíteni kell a női és leányvállalkozók jelenlegi és jövőbeli uniós finanszírozási lehetőségeit, valamint az erősebb szerepmodellek kialakítása és a meglévő sztereotípiák felszámolása érdekében növelni kell a női vezetők láthatóságát;

96. hangsúlyozza, hogy a Covid19-járványra adott választ fel kell használni olyan további költségvetési források létrehozására, amelyeket a tagállamok az erőszak áldozatainak támogatására is igénybe vehetnek;

97. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az új zöld megállapodás és a kapcsolódó kezdeményezések nem tartalmaznak nemi dimenziót, és nem hivatkoznak a nemek közötti egyenlőségre sem; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjának érvényesítését integrálni kell az uniós környezetvédelmi és éghajlat-politikákba, így a zöld megállapodásba is, valamint kiemeli, hogy e politikák mindegyikét a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó hatásvizsgálatokkal kell alátámasztani annak biztosítása érdekében, hogy azok foglalkozzanak a nemek közötti egyenlőtlenségekkel és a társadalmi kirekesztés egyéb formáival; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a pénzügyi és intézményi támogatást a nemek közötti egyenlőség szempontjából igazságos éghajlat-politikai fellépés előmozdítása érdekében, és hozzon létre erős politikai intézkedéseket annak érdekében, hogy bátorítsa a nők egyenlő részvételét a döntéshozatali szervekben, valamint a nemzeti és helyi szintű éghajlat-politikában – ez ugyanis létfontosságú az éghajlati igazságosságra vonatkozó hosszú távú cél elérése szempontjából –, továbbá hangsúlyozza, hogy a nőket és lányokat a változás előmozdítóiként el kell ismerni és támogatni kell;

98. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ütemtervet az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősek 25. Konferenciáján (COP25) elfogadott, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó megújított cselekvési tervben foglalt kötelezettségvállalások teljesítése érdekében, és hozzon létre a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással foglalkozó állandó uniós kapcsolattartó pontot, amely elegendő költségvetési forrással rendelkezik a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő uniós és globális éghajlat-politikai fellépés végrehajtásához és nyomon követéséhez;

99. hangsúlyozza, hogy keretben növelni kell a nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak előmozdítására irányuló uniós programok számára rendelkezésre álló forrásokat; kéri a Bizottságot, hogy fokozza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés végrehajtására irányuló erőfeszítéseit a költségvetési eljárás szerves részeként annak valamennyi szakaszában és minden költségvetési sorban, valamint hozzon létre független költségvetést célzott fellépések számára; hangsúlyozza, hogy minden új intézkedést, mechanizmust vagy stratégiát nemi szempontú hatásvizsgálatnak kell alávetni; felhívja ezzel összefüggésben a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fektessenek be a gondozási ágazatba, és fogadjanak el egy európai gondozási megállapodást az európai zöld megállapodás kiegészítéseként; üdvözlí, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítése a többéves pénzügyi keretek történetében most először horizontális prioritás lesz, és a programok alapos, nemi szempontú hatásvizsgálata és nyomon követése kíséri majd;

100. felhívja a Bizottságot, hogy a legújabb európai politikák és stratégiák kialakításakor vegye figyelembe a nemek közötti egyenlőséget és az életciklus-szemléletet, ami hosszú távon hozzá fog járulni a nők gazdasági függetlenségének növeléséhez és az egyenlőtlenségek csökkentéséhez ezen a területen;

101. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel annak biztosítása érdekében, hogy a nők élvezhessék a zöld átállás által teremtett lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőséget általánosan érvényesíteni kell a fenntarthatósággal és az igazságos átállással kapcsolatos foglalkoztatási politikákban annak érdekében, hogy olyan politikák jöjjenek létre, amelyek lehetővé teszik a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúlyt, valamint egyenlő bérezést, tisztességes jövedelmet, személyes fejlődést és megfelelő szociális védelmet biztosítanak; sürgeti, hogy a környezetvédelmi programok keretében finanszírozott projektekbe és az éghajlat-politikai beruházásokhoz való hozzáférésbe építsék be a nemek közötti egyenlőség szempontjait;

102. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a sportban átfogóan gondoskodjanak a nemek közötti egyenlőség érvényre juttatásáról és a nők szerepvállalásának növeléséről, mivel a sport kétségkívül komoly szerepet játszhat abban, hogy a nők és lányok képesek legyenek szakítani a nemi sztereotípiákkal, önbizalomra tesznek szert és megerősítik vezetői készségeiket; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsanak hatékony platformokat női példaképek terjesztése és női vezetők támogatására nemzetközi, országos és helyi szinten egyaránt; felhívja a tagállamokat a nemi alapú bérszakadék és pénzdíjkülönbségek, valamint a nők és lányok ellen a sportban bármely formában elkövetett erőszak felszámolására irányuló politikák előmozdítására és kidolgozására, valamint a nők arányának növelésére a sportmédiában és döntéshozatali pozíciókban; felhívja a Bizottságot, hogy a nemi sztereotípiák elleni tervezett kampányba építse be a sportot;

2021. január 21., csütörtök

103. felhívja az EU-t, hogy fogadjon el interszekcionális és a nemek közötti egyenlőséget érvényesítő elképzelést a Covid19-válságra való reagálás céljából, és különösen el jelentős finanszírozást a nemi egyenlőség biztosítását és a nők jogainak érvényre juttatását célzó intézkedésekre a helyreállítási és rezilienciajavítási eszköz keretében, különösen az erősen elnőiesedett ágazatokban; kéri, hogy a finanszírozás a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének mérhető elvén alapuljon, amely biztosítja a finanszírozás tisztességes, megfelelő és koherens elosztását; kéri továbbá a nemek közötti egyenlőség érvényesítését célzó koronavírus-alap létrehozására a meglévő egyenlőtlenségek elleni küzdelem támogatása érdekében;

104. ismételten hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő, 2021-ig szóló stratégiába még jobban be kell építeni a nemek közötti egyenlőség szempontjait, kellő figyelmet fordítva a munkaerőpiachoz való hozzáférés célzott intézkedések és fellépések révén történő javítására;

105. emlékeztet a fogyatékossgal élő nők helyzetéről szóló, 2018. november 29-i állásfoglalására⁽⁴⁰⁾; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy egységes szerkezetbe foglalt javaslatot a 2020 utáni európai fogyatékossgügy stratégia keretében, amely kiter a fogyatékossgal élő nőket célzó, teljes és tényleges munkaerőpiaci részvételük biztosítására és az őket érintő diszkrimináció és előítéletek kiküszöbölésére irányuló pozitív intézkedések kidolgozására, többek között a foglalkoztatás, a képzés, az elhelyezkedés, az egyenlő karrierlehetőségek, az azonos fizetés, a munkahelyek akadálymentesítése és ésszerű felszerelése, valamint a továbbtanulás előmozdítását célzó intézkedések érdekében, figyelembe véve a digitális beilleszkedést és a munka és a magánélet egyensúlya megőrzésének szükségességét; kéri továbbá, hogy a nemek közötti bérszakadékkal, a nyugdíj- és gondozási különbségekkel kapcsolatos intézkedések kifejezetten feleljenek meg a szülők és a fogyatékossgal élő gyermekeket gondozók, különösen pedig a nők és az egyszerű háztartások szükségleteinek; tudomásul veszi a fogyatékossgal élők számára nyújtott garancia, valamint az ifjúsági garancia megerősítésének szükségességét, a fogyatékossgal élő nők igényeit kielégítő egyedi intézkedések mellett;

106. kéri a Bizottságot, hogy különösen a legkiszolgáltatottabb nőket érje el; felszólítja ezért a Bizottságot annak biztosítására, hogy a stratégia vonatkozó intézkedései egyetlen nőt se hagyjanak magára;

107. felhívja a figyelmet a nemi dimenzió hiányára a munkahelyi egészségvédelem és biztonság terén; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének szerves részét kell képeznie a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi politikák és megelőzési stratégiák kidolgozásának, ideértve a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégia közelgő bizottsági felülvizsgálatát is; sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy tekintsék foglalkozási és munkavégzéssel összefüggő betegségeknek azokat a foglalkozási megbetegedéseket, amelyeket még nem ismertek el ilyenként, és amelyek különösen gyakoriak az elnőiesedett munkakörökben, valamint a kifejezetten a nőket érintő betegségeket, az egészség és biztonság terén juttassák érvényre a nemek közötti egyenlőséget a férfiak által uralt szakmákban, ahol még mindig sok a hiányosság, többek között a higiéniai létesítményekkel, a munkaeszközökkel vagy az egyéni védőeszközökkel kapcsolatban, biztosítsák az anyák védelmét és biztonságát a munkahelyen, valamint a szülési szabadság utáni ismételt munkába állásukkal kapcsolatos intézkedéseket, továbbá értékeljék az elnőiesedett ágazatokra jellemző munkahelyi kockázatokat, beleértve az otthoni kockázatokat is, amennyiben háztartási munkáról és gondozásról van szó;

108. kéri a Bizottságot, hogy az anyatej újszülöttek számára jelentett bizonyított előnyei fényében mozdítsa elő a szoptatást, különösen a koraszülöttek esetében; felhívja a Bizottságot, hogy támogasson olyan politikákat, amelyek fokozzák az emberi tej, többek között a bérszoptatás és az anyatejadományozás biztosítását a koraszülött csecsemők számára, és mozdítsák elő a tejbankok határokon átnyúló igénybe vehetőségét annak biztosítása érdekében, hogy a határ menti régiókban a nők szükség esetén igénybe vehessék ezt a támogatást;

109. sürgeti, hogy az Európai Unió által támogatott valamennyi nemi egyenlőséggel foglalkozó általános kezdeményezésbe integrálják a fogyatékossg szempontját; sürgeti, hogy biztosítsák a nemi erőszak áldozatává vált olyan fogyatékossgal élő személyek védelmét, akik gyámság alatt állnak vagy más okból korlátozott jogi helyzetben vannak, és ennek érdekében garantálják tényleges hozzáférésüket az igazságszolgáltatáshoz, továbbá hogy képezzék az ilyen eljárásokban szerepet vállaló szolgálatok szakértőit (büntetőjogi és egészségügyi szakembereket) és bővítsék a kapacitásukat; sürgeti, hogy alakítsanak ki sztereotípiáktól mentes, hozzáférhető oktatási rendszert, amely lehetővé teszi, hogy a fogyatékossgal élő lányok és nők elképzelésük és tehetségük alapján válasszák ki tanulmányi területüket és munkájukat, anélkül hogy akadályokba, előítéletekbe és sztereotípiákba ütköznenek; támogatja a fogyatékossgal élő nők szerepvállalását a nemi egyenlőséggel és a nők jogaival foglalkozó mozgalmakban; kéri, hogy a fogyatékossgal élő nőket és lányokat, köztük az intézetekben élőket is vonják be a tagállamok valamennyi mell- és méhnyakrák-megelőzési programjába, valamint AIDS elleni programjaiba és más nemi úton terjedő betegségek megelőzését célzó programokba; sürgeti, hogy a nemi egyenlőséggel kapcsolatban gyűjtött minden adatot és mutatót kor, fogyatékossg és nem szerinti bontásban rögzítsenek;

⁽⁴⁰⁾ HL C 363., 2020.10.28., 164. o.

2021. január 21., csütörtök

A nemek közötti egyenlőség elleni támadások elhárítása

110. megismétli, hogy a bevált tapasztalatok rendszeres cseréjére van szükség a tagállamok, a Bizottság, valamint az érintett szereplők (többek között egészségügyi és szabályozási szakemberek, valamint civil társadalmi szervezetek) között az egészségügy nemi szempontjairól, többek között átfogó iránymutatást adva a szexuális és párkapcsolati oktatással, a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal, valamint a járványokra adott, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő válaszokkal foglalkozó átfogó iránymutatásokról; felhívja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jelenlegi stratégia végrehajtása során hozzon további intézkedéseket és támogassa a szexuális és reprodukzív egészség és jogok garantálását, valamint hogy a következő uniós egészségügyi stratégiába foglalja bele a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat egészségügyi rendszereik megerősítésében, magas színvonalú és egyetemes hozzáférést biztosítva valamennyi egészségügyi szolgáltatáshoz, és csökkentse az egészségügyi szolgáltatásokhoz – többek között a szexuális és reprodukzív egészséghez és jogokhoz – való hozzáférés terén a tagállamok között és azokon belül fennálló különbségeket; kéri ezzel összefüggésben a tagállamokat, hogy garantálják a szexuális és reprodukzív egészséghez és jogokhoz, valamint a szükséges egészségügyi szolgáltatásokhoz való biztonságos, időben történő és teljes körű hozzáférést;

111. kéri a Bizottságot, hogy az új uniós egészségügyi stratégia foglalkozzon az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségekkel, és figyelmét összpontosítsa a megelőző egészségügyi ellátására az élet minden szakaszában, a nők egészségére és biztonságára a munkahelyen, valamint a nemek közötti egyenlőségre a rák elleni küzdelemre irányuló európai tervben; ismételten hangsúlyozza a nemspecifikus orvoslás és kutatás fontosságát, ezért hangsúlyozza, hogy a Horizont Európa programon keresztül támogatni kell a nők és férfiak között az egészség tekintetében fennálló különbségek kutatásába történő beruházást annak érdekében, hogy az egészségügyi rendszerek jobban kielégíthessék a nők és a férfiak eltérő igényeit;

112. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a nők nem hormonális alapú fogamzásgátlására irányuló kutatást, hogy több alternatívát lehessen kínálni számukra, és támogassa a férfiak fogamzásgátlására irányuló kutatást is, egyforma hozzáférést biztosítva a fogamzásgátlókhoz és azok használatához, hogy osztozni lehessen a felelősségen;

113. kéri, hogy a következő többéves pénzügyi keretben megnövelt és elkülönített pénzügyi támogatás révén fokozottan támogassák a nőjogi jogvédőket és a nőjogi szervezeteket az EU-ban és világszerte, beleértve azon szervezeteket is, amelyek a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal, valamint az LMBTI+ személyekkel foglalkoznak; hangsúlyozza továbbá a jelenlegi válságból eredő pénzügyi nehézségeiket, és felszólít a rendelkezésre álló alapok növelésére annak érdekében, hogy folyamatos munkájuk megfelelő finanszírozása biztosított legyen; komolyan aggódik a nők már kivívott jogai és a nemek közötti egyenlőség ellen egyes tagállamokban indított támadások miatt, és különösen az olyan kísérletek miatt, amelyek az abortusz további kriminalizálására irányulnak és ellehetetlenítik a fiatalok hozzáférését az átfogó szexuális oktatáshoz Lengyelországban, valamint a Magyarországon elfogadott reform miatt, amely támadás a transznemű és interszexuális személyek jogai ellen; felszólít a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség helyzetének folyamatos nyomon követésére valamennyi tagállamban – többek között a félretájékoztató és regresszív kezdeményezések tekintetében is –, valamint a visszalépésre figyelmeztető riasztó rendszer kiépítésére; felhívja a Bizottságot olyan tanulmányok támogatására, amelyek az antidemokratikus mozgalmak és a nők jogaival szembeni támadások, valamint a nemek közötti egyenlőséget és a demokráciát lejárató félretájékoztató kampányok közötti összefüggéseket elemzik, és felhívja a Bizottságot a kiváltó okok kezelésére és további erőfeszítésekre a leküzdésük érdekében, ellenőrzések, cáfoló narratíva és felvilágosító kampányok kidolgozásával;

114. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson globális kampányt az emberi jogi jogvédők által elszenvedett, egyre gyakoribb támadásokkal szemben és érje el szabadon bocsátásukat, külön figyelmet összpontosítva a nőjogi jogvédőkre; kéri, hogy haladéktalanul illesszenek be egy mellékletet az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokba, amelynek célja olyan további stratégiák és eszközök elismerése és kidolgozása, amelyek a nők emberi jogainak védelmezőit érintő konkrét helyzet, fenyegetések és kockázati tényezők kezelésére és megelőzésére irányuló jobb és hatékonyabb reagálást biztosítanak;

115. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék meg a többszörös megkülönböztetésnek különösen kitett nőket, elismerve a nők nemet, etnikumot, nemzetiséget, korot, fogyatékosságot, társadalmi helyzetet, nemi irányultságot, nemi identitást, vagy bevándorló státuszon alapuló megkülönböztetésének interszekcionális formáit, és hogy biztosítsák, hogy a végrehajtott intézkedések figyelembe veszik és kezelik e csoportok egyedi igényeit;

2021. január 21., csütörtök

116. emlékeztet a roma integrációra vonatkozó nemzeti stratégiák megerősített, 2020 utáni stratégiai keretének⁽⁴¹⁾ szükségességéről szóló, 2019. február 12-i állásfoglalására, amely kimondja, hogy a legtöbb tagállamban nem történt javulás a foglalkoztatáshoz való hozzáférés terén, komoly aggodalmak vannak a lakhatást illetően, viszont csekély az előrelépés a szegénység terén, és erős nemi dimenzióra van szükség az EU keretén belül; aggodalmát fejezi ki a romákkal szemben a Covid19-világjárvány kapcsán kialakult gyűlöletbeszéd miatt, valamint a néhány tagállam által bevezetett további korlátozások miatt, amelyek célja roma közösségek karanténba helyezése, és attól tart, hogy ez negatív következményekkel jár a legkiszolgáltatottabb roma csoportokra, például lányokra, fiatal nőkre, idősebb nőkre valamint a fogyatékossgal élő vagy LMBTIQ+ személyekre; üdvözlí a roma egyenlőségre és befogadásra vonatkozó uniós stratégiai keret elfogadását, ami lehetővé teszi a koronavírus roma közösségekre gyakorolt hatásának elemzését és intézkedések elfogadását a velük szembeni visszaesések elkerülésére;

117. sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre konkrét keretet a szexmunkások jogainak biztosítására és védelmére a válság során és azt követően; hangsúlyozza olyan intézkedések és stratégiák kidolgozásának fontosságát, amelyek orvosolják a szexmunkások megkülönböztetését a finanszírozáshoz, a lakhatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz és más szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén;

118. hangsúlyozza, hogy az audiovizuális és nyomtatott média az egyik jelentős kulturális, társadalmi és gazdasági súlyú ágazat, amely a társadalmat és a kultúrát is tükrözi és formálja; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők Európában és világszerte egyaránt súlyosan alulreprezentáltak ezen ágazat kulcsfontosságú alkotói pozícióiban, többek között a filmiparban; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a sajtóban megjelenő nemi sztereotípiákkal és támogassa a nemek közötti egyenlőségen alapuló tartalmakat; hangsúlyozza a médiaműveltség erősítésének fontosságát, minden érintett számára biztosítva a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő, sajtóval kapcsolatos oktatási kezdeményezéseket; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek tiltják a szexista reklámokat a sajtóban, valamint támogassák a nemi sztereotípiák leküzdésével kapcsolatos képzéseket és gyakorlati tanfolyamokat az újságírással, kommunikációval, médiával és reklámokkal foglalkozó iskolákban; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a bevált gyakorlatok megosztását a szexista reklámok elleni közdelem terén; felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre az audiovizuális ágazat egészére kiterjedő, az egyenlőtlenségek felszámolására irányuló politikákat annak érdekében, hogy a nők és lányok számára új és jobb lehetőségeket biztosítsanak;

A nemek közötti egyenlőség előmozdítása a külkapcsolatokban

119. felszólít – az EUMSZ 8. cikkével összhangban, amely kinyilvánítja, hogy az Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására – az EU belső és külső politikái közötti koherencia kialakítására és megerősítésére, a külkapcsolatok keretében egyfelől érvényre juttatva az interszekcionális jelleget és a nemek közötti egyenlőség szempontjait, és másfelől felszámolva a nemi sztereotípiákat és normákat, a káros gyakorlatokat és a diszkriminatív jogszabályokat, és támogatva, hogy a nők ugyanolyan mértékben élvezzék az emberi jogok teljes palettáját; hangsúlyozza különösen ezzel összefüggésben az uniós kereskedelempolitikák, a fejlesztési együttműködés és az emberi jogi politikák fontosságát; hangsúlyozza a nők szerepvállalásának elsődleges szerepét a fejlesztési politikák hatékony végrehajtásában; emlékeztet a nők és lányok oktatásának és szerepvállalásának fontosságára mind az EU-ban, mint a partnerországokban; hangsúlyozza, hogy az oktatás nem csak jog, hanem alapvető eszköz is a korai és kényszerített házasság és a bakfisterhesség elleni közdelem terén; kéri, hogy az uniós külpolitika a partnerországokban prioritásként támogassa a lányok iskolába járását és oktatásuk folytatását; üdvözlí a nők és lányok jogai melletti megújult elkötelezettséget, valamint a fenntartható fejlődési célokra és különösen az 5. fenntartható fejlődési célra való hivatkozást, ami a nemi esélyegyenlőségi stratégia fő keretét adja;

120. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal partnerségben kövesse nyomon és támogassa a Pekingi Cselekvési Platform, az ICPD cselekvési program és azok felülvizsgálati konferenciái eredményeinek, valamint az összes fenntartható fejlesztési cél, többek között a 3.7. és az 5.6. célkitűzés teljes mértékű végrehajtását, az EU-n belül és kívül egyaránt, az ENSZ fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó globális mutatókeretével összhangban lévő mutatók alkalmazásával;

121. üdvözlí az új, harmadik cselekvési tervet (GAPIII), ez az eszköz ugyanis a nemek közötti egyenlőség, valamint a nők és lányok szerepvállalásának a külkapcsolatokban történő előmozdítása szempontjából kulcsfontosságú; hangsúlyozza, hogy e dokumentumnak egyértelmű, mérhető, és határidőket is tartalmazó sikermutatókat kell tartalmaznia, beleértve a különböző szereplők szerepeinek és felelősségi köreinek meghatározását is; üdvözlí, hogy az új cselekvési terv minden új program esetében megőrzi a 85 %-os célt a nemek közötti egyenlőséghez való hozzájárulás tekintetében; sajnálja, hogy nem született meg az új, 20 %-os cél azon programok esetében, amelyek fő célja a nemek közötti egyenlőség biztosítása; kéri,

⁽⁴¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0075.

2021. január 21., csütörtök

hogy az új Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz ezen irányvonalak mentén részesítse előnyben a nemek közötti egyenlőséget és a nők jogait a földrajzi és tematikus programokban; üdvözli, hogy a Bizottság szolgálatai és az Európai Külügyi Szolgálat intézményi kultúrája megváltozott annak érdekében, hogy hatékonyabban teljesítsék a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásokat;

122. felhívja a Bizottságot, hogy világszerte erősítse tovább az EU szerepét a nemek közötti egyenlőség katalizátoraként.

123. kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a migráns és menedékkérő nők és lányok különleges igényeinek jobb megértését az egészségügyi szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való hozzáférés, a kihasználásukat megakadályozó támogatások és a pénzügyi biztonság terén, és hogy biztosítsa jogaik tiszteletben tartását;

124. megjegyzi, hogy a Bizottságnak megoldást kell találnia a migránsokat és menekülteket befogadó létesítményekben lévő nők nemi alapú erőszakkal szembeni védelmére, és felszólít a nők és lányok befogadására alkalmas infrastruktúrák kialakítására, valamint szükség esetén az e létesítményekben dolgozók megfelelő képzésére;

125. üdvözli az értékalapú uniós kereskedelmi politikát, amely magas szintű védelmet biztosít a munkaügyi és környezetvédelmi jogok számára, és előírja az alapvető szabadságjogok és az emberi jogok tiszteletben tartását, beleértve a nemek közötti egyenlőséget is; emlékeztet, hogy valamennyi uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásnak általánosan érvényesítenie kell a nemek közötti egyenlőséget, és tartalmaznia kell egy ambiciózus és érvényesíthető fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről; üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását, miszerint a Chilével kötött, korszerűsített társulási megállapodásba első alkalommal külön fejezetet illeszt be a kereskedelem és a nemek közötti egyenlőség összefüggéséről, meglévő nemzetközi példákra építve;

126. hangsúlyozza, hogy folyamatosan támogatja a Bizottság munkáját ezen a területen;

o

o o

127. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
